Acuzația
(Die Anklage)
Jeffersonville, Indiana, SUA
7 iulie 1963

Mulțumesc, frate Neville. Să mai rămînem încă un moment ridicați în picioare, pentru rugăciune. Să ne aplecăm capetele. Dacă are cineva o dorință, să ridice mîna. Țineți minte ceea ce doriți să-L rugați, și credeți din toată inima că o veți primi, în timp ce mă voi ruga și eu pentru voi.

Părinte ceresc, noi socotim ca un privilegiu faptul, că putem veni în casa Domnului în această zi întunecoasă, și să găsim lumina lui Dumnezeu strălucind, și să auzim Duhul Sfînt cîntînd și vorbind prin oameni, ca un mic mănunchi de raze de soare. Îți mulțumim pentru această lumină cerească ce ne învăluie inimile. O cît îți sîntem de mulțumitori.

Poporul Tău a înălțat mîna arătînd că are o dorință, pe care numai Tu poți să le îndeplinești. Sînt atîtea apeluri de pretutindeni, oameni bolnavi, suferinzi, apeluri telefonice, apeluri din alte țări, cîte 50 pe zi. O Doamne, ce să facem? Condu-ne Doamne. Noi nu știm unde să mergem sau ce să facem, dar Tu poți direcționa aceste lucruri, și Te rog să ne asculți pentru că intenția noastră este să Te slujim. Viața pe care o avem pe acest pămînt, este dată de Tine, și noi vrem s-o folosim ca să Te glorificăm pe Tine prin ea, Te rugăm călăuzește-ne în aceste lucruri, Tată.

Binecuvîntează-ne astăzi, cînd ne-am adunat ca să ascultăm Cuvîntul Domnului, să cîntăm și să ne rugăm. Ascultă rugăciunile noastre. Bucură-Te împreună cu noi în cîntările noastre și vorbește-ne prin Cuvînt, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin. Luați loc!

Nu cunosc nici un alt loc în care să mă simt atît de privilegiat ca la amvon, împărțind Pîinea Vieții, unui popor însetat și flămînd, care o așteaptă. Acesta este un mare privilegiu.

Întîi aș vrea să vă întreb dacă este cineva din familia Wright aici, Hattie, sau Orvill. Roagă-l pe Orvill să treacă pe la noi, am ceva pentru cățelușa lui și am uitat s-o iau cu mine.

Edith, sora lui Hattie pe care o cunoaștem de cînd era un copil și era paralizată, este acum o femeie în toată puterea, ea are unele probleme. Acum un an am fost la ea, cînd ea a avut de prima oară un atac. Cu ajutorul și harul lui Dumnezeu am aflat ce are. Suferința acestui copil era; că mădularele ei erau zdrobite, așa că ea nu putea să le miște pe fiecare în parte. Aceasta o apăsa pe sistemul nervos. Cînd era mică a fost afectată de paralizie infantilă, avea cam șase luni. Plîngea și țipa întruna pînă cînd ne-am rugat pentru ea, și ea a fost fericită pînă acum un an. A intervenit menopauza, o schimbare a vieții, de aceea nervii ei sînt într-o astfel de stare. Ea simte că nu mai poate și se va sfîrși dintr-o clipă într-alta.

Voi știți, femei sănătoase, puternice, trec prin perioade foarte grele; uneori fac injecții cu hormoni, și se internează în clinici, pentru tratamente.

Ființa umană are două vîrste la care viața se schimbă. De la un băiat la un bărbat și dintr-o fată într-o femeie. Pe la vîrsta de 16 ani se poartă ca niște aiurite. Dar dacă ați putea suferi împreună cu ei … Eu am o fată de această vîrstă, Rebeka. Rugați-vă pentru ea. Și un băiat Billy. Toți am trecut prin această perioadă critică a vieții, și așa că trebuie să suferim împreună cu ei, dîndu-ne seama că este ceva prin care ei trebuie să treacă.

Si acum Edith, se găsește la sfîrșitul unei perioade de șapte ani. La fiecare șapte ani, viața voastră se schimbă, așa că șapte ori șapte fac 49; este o vîrstă dificilă. Este o schimbare completă, iar pe femei le deranjează teribil. De obicei bărbații, la această vîrstă se poartă cam ciudat, și cîteodată își părăsesc soțiile. Femeile după această perioadă devin sterile. Toți trecem prin această vîrstă. Trebuie să ne amintim că sînt lucruri pe care trebuie să le purtăm unul pentru celălalt, și să le înțelegem.

Micuța Edith a ajuns la acest timp, și a slăbit, arată rău. Mergeți seara în vizită la familia Wrigth, nu mulți dintr-o dată, sînt sigur că se vor bucura. Treceți numai pe la ei, stați puțini de vorbă, dați-vă mîna, doar o mică vizită prietenească. Uităm aceasta atît de ușor. Dar cînd sîntem noi într-o situație grea, atunci ne bucurăm de o vizită; să ne gîndim că și alții s-ar bucura. Eu știu că voi v-ați fi dus dacă ați fi știut de această situație. Dar n-ați știut, și de aceea v-o spun acum.

Mergeți și vizitați familia Wright și încercați s-o încurajați pe Edith. Nu-i spuneți că arată rău, spuneți-i că arată bine. Ea se va însănătoși dacă ne vom ruga pentru ea. De-aceea sîntem aici. Ea este sora noastră și noi sîntem aici ca să stăm uniți pentru acest copil; așa cum eu aș dori ca cineva să fie alături de mine, cînd trec prin încercări, la fel doriți și voi.

Familia Wright este una din cele mai vechi familii care vin aici, dacă nu mă înșeli, și fratele cu sora Slaughter. I-am văzut cu puțin timp în urmă cînd intrau și m-am gîndit: „Cîți ani sînt de cînd îi văd pe fratele și sora Slaughter, ocupîndu-și locul în această biserică, trecînd prin atîtea încercări, și mergînd înainte." La fel și familia Wright și alții … Voi prețuiți acești oameni, să le-o arătăm.

Astăzi am un mesaj destul de lung, este vorba de o acuzare. Si apoi deseară va fi cina și spălarea picioarelor. Dacă sînteți de prin împrejurimi, veniți să ne bucurăm la cină și la spălarea picioarelor. Ne-am bucura să vă avem în mijlocul nostru, dacă nu aveți alt loc unde să mergeți.

Ne bucurăm să avem printre noi pe Don Rudell și pe fratele Jackson, fratele Jack Palmer care are un grup în Georgia.

Azi dimineață l-am întîlnit pe bunul meu prieten, Dr. Lee Vayle și pe soția lui. Întîi am văzut-o pe sora Vayle, și m-am uitat împrejur să văd unde este și fratele Lee. La o convenție la care am fost, l-am căutat tot timpul gîndîndu-mă: „Dacă vine Lee o să predice el, iar eu mă voi ruga pentru bolnavi." Dar nu am dat de el, așa că mă bucuri ori de cîte ori putem lucra împreună … Ne bucurăm să-i avem aici pe fratele și sora Vayle.

Poate mai sînt și alții aici pe care nu-i știu pe nume. Văd o soră din grupul de la Chicago, nu-mi pot aminti numele ei. Noi îi prețuim pe toți de oriunde ar veni.

Am văzut doi frați tineri care vor fi ordinați în această dimineață. Doi frați de culoare din New York care au primit slujba la biserica de

acolo. Noi vom pune mîinile peste ei, ca Dumnezeu să binecuvînteze slujba lor în New York, acolo sînt două sau trei biserici. Cred că fratele Milano are unul din micile grupări acolo, noi îi prețuim foarte mult. Acum vor mai fi doi bărbați, care să țină servicile acolo, Domnul să vă binecuvînteze din plin.

Să mă uit împrejur, văd mulți cunoscuți! Eu nu ştiu numele lor, dar ştiu că El înțelege.

Aş dori ca sora noastră, care cîntă la pian, să vină şi să cînte pentru noi:

Cînd cărbunele aprins, pe profet l-a atins,
Si cînd vocea lui Dumnezeu a spus:
„Cine va merge pentru noi?"
Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!"

Noi vedem că procedeul scriptural de a ordina slujitori este prin punerea mîinilor. Am văzut că frații din mişcarea „Ploia tîrzie" şi cei din mişcarea „Battleford" şi alții au încurcat lucrurile, cînd au spus că prin punerea mîinilor se împart daruri duhovniceşti. Acum, noi nu credem că darurile vin prin punerea mîinilor. Noi credem că punerea mîinilor este confirmarea a ceea ce noi am văzut deja. Este un „Amin", înțelegeți?

Cînd ei şi-au pus mîinile peste Timotei, ei au observat că în acest bărbat era un dar. Amintiți-vă: „Înflăcărează darul lui Dumnezeu care este în tine, care a sălăşluit întîi în bunica ta Lois." Si ei au văzut aceasta în Timotei, şi de aceea bătrînii şi-au pus mîinile peste el şi l-au ordinat. Nu se pun mîinile peste un om, despre care nu a fost arătat nimic. Acei bătrîni au cerut doar binecuvîntarea, şi noi toți credem aceasta. Deci noi nu împărțim daruri duhovniceşti, noi doar le recunoaştem, şi punem mîinile peste oameni ca semn că-i recunoaştem, şi credem că Dumnezeu a făcut aceasta pentru oameni.

L-am văzut acolo în spate pe fratele McKiney din biserica metodistă, care a fost ordinat de curînd aici, pentru a lucra împreună în Ohio cu fratele Dauch şi sora Dauch din Ohio. O, este minunat cînd ne adunăm împreună în aceste locuri. Nici o denominațiune, nici o îngrăditurâ, doar Isus Hristos, stînd împreună în locurile cereşti.

Lăsați-ne să cîntăm un vers din acest cîntec;

Cînd cărbunele aprins, pe profet l-a atins,
Si cînd vocea lui Dumnezeu a spus:
„Cine va merge pentru noi"?
Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!"
Vorbeşte Doamne, vorbeşte-mi.
(A cum fraților, vă rog să veniți în față.)
… Vorbeşte Doamne, vorbeşte-mi!
Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici …

[Adunarea cîntă mai departe].

Frații care slujesc aici în adunare, fratele Rudell şi fratele Lamb, îi rog să vină, pentru că vom face punerea mîinilor peste cei ce vor fi ordinați.

Vorbeşte Doamne, vorbeşte-mi!
Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici.
Nu vezi că milioane mori de frică?
Auzi cum ei se plîng?
Grăbeşte-te frate, grăbeşte-te ca să-i salvezi!
Spune şi tu: „O Învățătorule trimite-mă pe mine!"
Vorbeşte Doamne, vorbeşte-mi!
Vorbeşte, şi cu grabă Te voi urma!
Vorbeşte Doamne, vorbeşte-mi!
Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici!

[Fr. Branham ordinează pe cei doi predicatori prin punerea mîinilor].

Mulțumim Domnului, în această dimineață pentru cinstea pe care a avut-o biserica, să poată să fi martoră la trimiterea de misionari în aceste zile de pe urmă. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi frații mei. Eu sper că El vă trimite pe cîmpul misiunii, ca să vestiți aceste bogății ale lui Isus Hristos, acolo unde este nevoie. Lumea este atît de lipsită astăzi.

Noi avem multe din aceste lucruri bune; noi am avut din toate cîte ceva, ca să ne unim în dimineața aceasta, şi în adunarea aceasta. Acuma să trecem la tema despre care vreau să vorbesc. Cîteodată nu mă ocup cu plăcere, de acest timp rău.

Duminica trecută, dacă cineva nu a fost aici, am avut un mesaj, pe care îl veți găsi şi pe benzi: „Al treilea Exod!"

Ce este cu acest băiat? E bolnav, sau ce se întîmplă? O, este un băiat paralizat, fie ca Domnul să-l binecuvînteze. La sfîrşitul serviciului ne vom ruga pentru bolnavi.

Poate veți putea obține mesajul: „Al treilea Exod", a treia oară cînd Lumina Îngerului Domnului, care a chemat poporul la o ieşire, s-a făcut însăşi vizibilă pe pămînt într-un Exod. Pentru mine este cu adevărat semn de reținut: „Al treilea Exod".

Îmi permiteți ca să-mi dezbrac haina? Este foarte cald în dimineața aceasta, în această casă de adunare, şi unica aerisire este ca voi să vă faceți aer cu ce aveți. Trebuie să o faceți cu propria voastră putere. Noi plănuim ca într-o zi să instalăm aici un ventilator de aerisire.

Acum, noi prețuim dacă voi ați asculta cu plăcere, acest mesaj: „A treia ieşire". Au fost multe exoduri, dar putem arăta cu siguranță timpul a trei Exoduri (ieşiri), în care Dumnezeu, în forma unui Stîlp de Foc, a chemat poporul şi l-a separat. Si acum este o separare între oameni.

Si noi am aflat, că atunci cînd El i-a chemat pe ai Săi la prima ieşire, El a mers înaintea lor în Stîlpul de Foc, conducîndu-i într-o țară, unde

El li s-a arătat mai tîrziu într-un Om, numit Isus Hristos. (EL a venit de la Dumnezeu şi a plecat la Dumnezeu). Si El a fost respins. Apoi El a venit ca să-i scoată pe oameni din starea formală în care ajunseră, aşa cum fuseseră cei din Egipt; ei se abandonaseră păcatului şi căilor egiptenilor. Si Dumnezeu i-a chemat afară.

Si acum noi am aflat că oamenii au ajuns în captivitate sub Imperiul Roman. Ei s-au încurcat în crezuri şi s-au îndepărtat de adevărata sinceritate a închinării, asfel că Dumnezeu a trimis din nou un alt Exod. EL a apărut într-un Om care-i conduce pe oameni.

În primul Exod, El era în Stîlpul de Foc. Apoi El a venit pe pămînt într-un Miel, spre a-i conduce. Ce simbol minunat este pentru mileniul înspre care El îşi conduce Biserica acum. ÎL vom vedea aşa cum este. Vom avea un trup ca şi trupul Lui de Slavă.

Si astăzi lumina Stîlpului de Foc, pe care noi am văzut-o, reflectă lumina Evangheliei. Stiința L-a văzut. Este în reviste şi în toată lumea; a fost recunoscut ştiinţific şi duhovniceşte ca acelaşi Stîlp de Foc prin aceleaşi semne şi aceleaşi lucruri pe care le-a făcut întotdeauna.

În mijlocul acestor zile, cînd există atîta fanatism, Dumnezeu se indentifică pe Sine însuşi. Noi am aflat şi ce lucru minunat este să şti că acest cort pămîntesc, acest trup firav în care sîntem bolnavi şi apăsaţi, va fi într-o zi transformat şi făcut la fel ca trupul Lui de slavă. Apoi Îl vom vedea aşa cum este şi vom fi cu El în ţara pentru care sîntem destinaţi să ajungem. O, aceasta ne face să cîntăm: „Eu mă îndrept spre ţara făgăduită." Acest cîntec se va cînta orcînd la serviciul de botez; este cîntecul nostru de botez.

Pentru fraţii care sînt aici şi cei ce ascultă benzile, aceste mesaje nu se adresează unei anumite persoane. Si noi nu vrem ca oamenii să creadă că noi sîntem un fel de clan sau adunătură de fanatici, care sau adunat ca să se separe, părînd a nu avea credinţă, sau să ne separăm împotriva cuiva, sau împotriva lui Dumnezeu, sau împotriva bisericii. Noi sîntem pentru biserică, dar încercăm numai să atragem atenţia, prin Duhul Sfînt şi cu ajutorul Lui, motivul pentru care există această separare astăzi. Noi credem că toate bisericile, trebuie să aibă părtăşie împreună, nu să se separe metodiştii de grupul lor, baptiştii cu al lor, unitarienii, trinitarienii, şi oricare alţii, toţi se separă. Noi credem că ar trebui să fie împreună ca un singur grup mare a Trupului, lui Isus Hristos, aşteptînd glorioasa Lui venire. Ei nu ar trebui să se separe deloc.

Ceea ce îi separă este legat de unele motive fundamentale. Studiindu-le am observat că nu culoarea pielii, sau ceea ce mîncăm, sau hainele le separă, ci motivul este acesta; **Omul care s-a îndepărtat de calea bătătorită a învăţăturii Evangheliei.** Si trebuie să existe o cale de a arăta cu siguranţă, care este bună şi care este greşită. **Si singura cale pe care o poţi face, este să nu aşezi nici o interpretare a Cuvîntului. Citeşte-L aşa cum este şi crede-L. Fiecare om care aşează propria lui interpretare va face Cuvîntul să spună ceva diferit.**

Aceasta ne duce înapoi la vechea organizaţie în biserica catolică, şi biserica catolică, crede că Dumnezeu este în biserica ei, iar Cuvîntul nu are nimic de-a face cu aceasta. Cu privire la protestanţi, putem citi în Apocalipsa 17. că ele sînt strînse toate împreună, şi că biserica catolică, a fost mama tuturor organizaţiilor. **Si vedem că organizaţia protestantă, încă oarbă, are aceaşi natură ca şi biserica catolică.** Biserica catolică este numită de biblie, o curvă, iar biserica protestantă ca fiicele curvei. Ea era mama lor. Aşa este o femeie care nu trăieşte o viaţă curată faţă de soţul ei. **Si noi toţi susţinem că sîntem Mireasa lui Hristos, şi totuşi atît de incorecţi. Cum se formează necredinţa? Trăirea în opoziţie cu disciplina, pe care Dumnezeu a stabilit-o şi după care Mireasa trebuia să trăiască, (**aceasta este părerea mea**) Si eu cred că este Cuvîntul infailibil a lui Dumnezeu.** Am văzut că biserica protestantă, ca să aibă o organizare, s-a separat chiar şi de Scriptură ca să facă o organizaţie.

Predicatorii, slujitorii, vin la orele de studiu şi-mi spun: „Fr. Branham, tu îi provoci pe oameni." Nimeni nu poate sta împotriva acestui lucru. Ei ştiu că este Adevărul. „De ce nu o faceţi şi voi?"

„Vezi tu, dacă o fac, o să ajung să-mi cerşesc pîinea. Eu am o slujbă, eu vreau să ajung la Domnul, şi vreau să ajung şi la oameni." Atunci eu nu voi mai avea nici un suport.

Dacă aţi putea vedea, că Hristos este suportul nostru, Biblia este suportul nostru. Aceasta aruncă biserica protestantă în acelaşi loc ca biserica catolică."

N-aş vrea să fiu aşa de aspru, dar biserica catolică nu-i pasă de ceea ce spune Biblia. Ei cred Biblia, dar au o succesiune apostolică; aceasta este baza bisericii catolice. Este o succesiune de papi, iar pe Petru îl numesc primul papă. Ei cred aceasta şi o mărturisesc apăsat.

Iar protestanţii s-au unit şi au o organizaţie aşa cum a fost la Niceea, unde ei au format biserica catolică. Si am găsit că protestanţii şi catolicii sînt la fel; ei părăsesc Cuvîntul lui Dumnezeu spre a forma o organizaţie. Si cînd li se pun în faţă atîtea adevăruri mari, lor li se pare ceva ciudat, lor le este străin, pentru că ei au fost învăţaţi cu un ritual. Noi nu avem alt ritual decît Biblia, nu avem altceva decît Sfîntul Cuvînt al lui Dumnezeu, şi pe acesta ne bazăm.

Astăzi vreau să citesc cîteva versete din Evanghelia după Luca capitolul 23, pentru baza Cuvîntului pe care vreau să-l spun; un gînd de bază al lucrurilor despre care vreau să vorbesc. Voi citi un singur verset; este tot ceea ce am nevoie pentru a pune baza, pe care vreau să clădesc astăzi. Vom citi versetul 33, din cap. 23:

„ Cînd au ajuns la locul numit „ Căpăţîna". L-au răstignit acolo pe El şi pe făcătorii de rele; unul la dreapta şi altul la stînga Lui."

Am scos patru cuvinte din acest verset pentru a pune baza la ceea ce vreau să spun; „Acolo, ei L-au răstignit pe El." Patru cuvinte. Iar tema mea se numeşte: „ACUZAT¸IA." **Eu aduc o acuzaţie bisericilor denominaţionale de azi, şi celor independente pentru răstignirea lui Isus Hristos din nou în această zi.**

Deci mesajul din dimineaţa aceasta se numeşte: „Acuzaţia." Aş vrea să folosesc această încăpere ca o sală de tribunal. Si la urma urmei amvonul şi Biserica sînt un tribunal. Biblia vorbeşte de un scaun de judecată, şi aceasta trebuie să înceapă la Casa Domnului, ca şi cum aici am avea scaunul de judecător, juriul, martorii, şi aşa mai departe.

Ca martor am astăzi Cuvîntul lui Dumnezeu, iar acuzaţia mea este împotriva bisericilor de azi. Nu voi aduce pe păcătoşi aici; vorbesc numai Bisericii. Acest mesaj va fi înregistrat pe benzi, iar cu voi, voi încerca să închei cît pot de repede.

„Acuz această generaţie, pentru a doua răstignire a lui Isus Hristos!"

Pentru a face aceasta în acest secol, eu trebuie să arăt o dovadă. Dacă tu vrei să aduci o acuzaţie, tu trebuie să arăţi o dovadă, a delictului penal care s-a săvîrşit. Pentru a-i acuza, eu trebuie să aduc o probă, pentru a o dovedi, căci ceea ce spun va sta înaintea marelui Judecător. Iar pentru această acuzaţie eu voi fi procurorul.

Avînd ca martor Cuvîntul lui Dumnezeu, eu acuz această generație pentru răstignire. Va trebui să arăt, şi o voi face, că acelaşi duh care era în oameni, care au făcut prima răstignire, este şi peste cei de astăzi, şi fac acelaşi lucru. **Trebuie să fac aceasta, căci dacă va fi o răstignire, atunci ei sînt cei ce o fac. Trebuie să arăt oamenilor că aceaşi atitudine a oamenilor de astăzi, produce acelaşi lucru duhovnicesc pe care ei l-au făcut în mod fizic atunci; ei L-au răstignit fizic pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.**

Si acum, astăzi, prin acelaşi Cuvînt şi prin acelaşi Duh Sfînt, aş vrea să arăt bisericilor poziția în care sînt; că ele fac acelaşi lucru astăzi. Si Biblia a spus că o vor face, şi dovedeşte că acesta este timpul, ziua în care ne aflăm noi.

Nu s-ar fi putut face cu cîțiva ani în urmă. Aş zice cu 50. de ani în urmă, nu s-ar fi putut face. Dar astăzi este chiar vremea aceea. Si poate nu s-ar fi putut face, nici cu zece ani în urmă, dar se poate face azi, pentru că timpul s-a împlinit. Noi am ajuns la sfîrşitul timpului, şi eu cred, ca rob a Lui, că noi sîntem pe punctul de a trece din această țară în altă țară de dincolo.

De aceea a trecut timpul pocăinței, văzut național. Eu cred că această națiune nu se mai poate pocăi. Eu cred că ea a depăşit linia dintre milă şi judecată. Cred că ea a încheiat balanța.

„Frate Branham, înainte de a prezenta cazul acesta, cum îl vei dovedi?" Iată cum: **Noi sîntem vinovați de aceleaşi păcate pentru care Dumnezeu a distrus lumea dinaintea potopului. Noi sîntem vinovați de aceleaşi păcate pentru care El a distrus pe cei din Sodoma şi Gomora. Avem aceleaşi probe duhovniceşti înaintea noastră, cunoscute în lumea întreagă care au respins mila lui Dumnezeu, aducînd judecata asupra acestor generații. Deci, dacă această generație, a respins aceeaşi milă, care a fost refuzată în zilele acelea, atunci Dumnezeu ar fi nedrept, să lase această generație fără o judecată.**

Aşa cum a spus Jack Moore, prietenul meu: „Dacă această generație trece fără o judecată de la Dumnezeu, atunci ar fi obligat ca să ridice Sodoma şi Gomora şi să le ceară iertare pentru arderea lor."

Noi ştim că în mod duhovnicesc, ei fac acelaşi lucru astăzi, pentru acelaşi scop, şi în acelaşi fel în care l-au făcut răstignîndu-L pe Domnul în mod fizic. Ei o fac din cauza invidiei, din cauza orbirii spirituale, pentru că ei nu vor să vadă, ei nu vor să audă aceasta. Isus în timpul trecerii Lui pe pămînt a spus: „Bine a spus Isaia despre voi, aveți ochi şi nu vedeți, aveți urechi şi nu auziți."

Acelaşi motiv, acelaşi scop şi aceleaşi argumente, pentru care L-au răstignit atunci, ei Îl aduc astăzi din nou la răstignire pe Hristos. Ei n-au putut găsi nimic împotriva Lui, ei nu îndrăznesc să-L provoace. Si ei ştiu că proba este aici, şi ei ştiu că Biblia spune aceasta. Si singurul lucru pe care ei îl pot face, este să bîrfească. Exact aşa este.

Si acum pe acest temei acuz această generație de răstignirea lui Isus Hristos, fiind vinovată de răstignire. Cu mîini murdare, rele, egoiste, denominaționale, ei răstignesc pe Domnul vieții, care a vrut să se arate, El însuşi oamenilor.

Voi spuneți: „Aceeaşi persoană?"

„La început a fost Cuvîntul ... şi Cuvîntul era Dumnezeu. Si Cuvîntul s-a făcut Trup," şi s-a arătat pe Sine însuşi. Cuvîntul s-a arătat în trup, şi ei au condamnat trupul şi L-au dat la moarte; pentru că Cuvîntul s-a arătat. Evrei 13, 8. spune: *„Isus Hristos este acelaşi, ieri, azi şi în veci ..."* Este acelaşi Cuvînt. Si din acelaşi motiv, ei încearcă să răstignească Cuvîntul.

Mă întorc acuma la textul meu, ca să explic tema mea. **„Acolo ei L-au răstignit pe EL" -** patru cuvinte. Să le explicăm: „Acolo", cel mai sfînt oraş din lume, Ierusalimul. Acolo în cel mai religios oraş din lume. Acolo **ei,** cei mai religioşi oameni de pe pămînt, la vremea unei sărbători religioase, praznicul Paştelui. Acolo cea mai religioasă zonă, cel mai religios oraş, conducerea cea mai mare din toate organizațile, **ei,** cei mai religioşi oameni de pe pămînt, strînşi laolaltă din toată lumea, **L-au răstignit** cu cea mai ruşinoasă moarte, de care cineva poate muri, gol cu hainele smulse de pe El. EL a disprețuit ruşinea. Pe cruce nu a avut decît o zdreanță în jurul Lui, căci hainele fuseseră smulse de pe El. **Acolo** (cel mai mare oraş religios), **ei** (cei mai religioşi oameni) **L-au răstignit** (cu cea mai ruşinoasă moarte) **pe EL** (cea mai scumpă ființă).

Cu asta este suficient, pentru a condamna această generație! Acolo cea mai religioasă organizație, cea mai mare din toate bisericile, adunată laolaltă, într-un singur loc; ei, cei mai religioşi oameni din toate casele, oamenii care ar fi trebuit, să fie adevărații închinători a lui Dumnezeu. Ei s-au adunat la cel mai mare praznic, pe care-l au. Paştele, care i-a scos din robie în libertate; şi acolo, în acel timp, ei, cei mai religioşi oameni la acea vreme, la cel mai religios praznic, în cel mai religios loc, au adus asupra Domnului Vieții cel mai ruşinos lucru, care putea fi făcut. Să dezbrace un om, şi să-l atîrne de lemn; pentru că; „Blestemat e oricine este atîrnat de lemn", spune legea, prin care ei se închină. Si El a fost făcut păcat pentru noi. Ei Îi smulgeau hainele, bătîndu-L şi rîzînd de El, adevăratul Dumnezeu al cerurilor. Pe El L-au pironit pe cruce, acolo ei L-au răstignit pe El, cu o pedeapsă cumplită romană.

Cea mai ruşinoasă moarte în zilele noastre, n-ar fi împuşcarea, şi nici să fi călcat de-o maşină, sau înecat, sau ars de foc; cea mai ruşinoasă moarte în zilele noastre este, pedeapsa capitală, făcută public, cînd întreaga lume te condamnă şi te face vinovat. Si întreaga lume şi-a pus mîinile peste acest Om, şi L-a numit vinovat, cînd El era nevinovat. Si El a murit pe o cruce dușmană, nu prin legea Lui. EL, Domnul Vieții, cea mai scumpă ființă, care a trăit vreodată sau care va trăi, Isus Hristos - EL cea mai scumpă Ființă. Păstrați aceasta în mintea voastră, căci în jurul ei vom construi astăzi totul.

Vă puteți închipui, la aşa un loc ca Ierusalimul, unde ei Îl asteptau pe El. Solomon, a construit templul cu aproape 800-900 de ani în urmă. Si ei priveau spre venirea lui Mesia, şi s-au adunat acolo pentru închinarea de Paşti. Gîndiți-vă puțin la aceasta; fruntaşii fariseilor, saducheilor şi a nu mai ştiu cine, o mare adunare, pentru a se închina lui Dumnezeu. Cel mai Sfînt loc Ierusalimul, Templul Domnului, şi Poporul Domnului, L-au luat pe Domnul însuşi şi L-au răstignit. Ce lucru!

Vedeți, sînt numai patru cuvinte: „Acolo ei L-au răstignit pe El." Lăsați Biblia voastră încă puțin deschisă, vedeți, sînt numai patru cuvinte; dar Biblia îşi comprimă adevărurile. Eu trebuie să explic ceea ce vorbesc, dar Biblia nu trebuie să explice nimic, ea este toată adevărată.

Aici avem patru cuvinte din marele ei lanț al Adevărului. Voi încerca să le explic. Dar pentru a încerca să le explic limpede, ar fi necesară o bibliotecă. Nu-i nici o cale pentru mine, ca să explic aceste patru cuvinte. Dar acum haideți să încercăm. Cu ajutorul Lui care a făcut să fie scrise, să explicăm aceste patru cuvinte, să o facem în aşa fel ca oamenii să înțeleagă.

Ce avem în fața noastră? Avem prima răstignire în locul cel mai Sfînt, cei mai religioşi oameni, cea mai ruşinoasă moarte, cea mai scumpă

Fiinţă. O, este ceva de neînţeles! E ceva groaznic!

Să luăm primul cuvînt; „Acolo". Să discutăm despre el cîteva minute, înainte de a aduce acuzaţia. Vom explica şi vom arăta ce au făcut ei. Si apoi vom vedea dacă acuzaţia mea este corectă sau nu. Acolo, Ierusalimul cel sfînt, oraşul Templului, căci Templul se găsea acolo. Si evreii din toată lumea s-au adunat în acest loc, pentru a se închina. Cel mai mare loc de închinare care exista se afla la Ierusalim. Templul era acolo. Căci este scris: „Că toţi oamenii trebuie să meargă să se închine la Ierusalim." Aşa este, căci acolo era centrul închinării.

Si astăzi îi poţi auzi pe oameni: „O, noi venim la aceste mari conferinţe," pe care le ţin denominaţiunile. Si apoi avem deschiderea oraşului Vatican, cu ordinarea papilor şi aşa mai departe. Si fiecare spune: „Noi toţi mergem în taberele methodiste, sau convenţia biblică baptistă", sau: „Noi toţi trebuie să mergem la Roma." Si acolo este centrul creştinilor, cum îl numesc ei.

În timpul celui de-al doilea război mondial, cînd a căzut Roma, soldaţii germani, s-au retras în Vatican şi trăgeau asupra soldaţilor americani care înaintau. Dar soldaţii americani primiseră ordin să nu tragă nici un foc în acest oraş. Aşa că erau pe post de ţinte pentru germani; dar în Anglia la Westminster Abbey aţi fi putut trage fără frică. Acolo era locul unde se adunau protestanţii, şi voi aţi fi putut trage, dar nu în Vatican. Pentru că preşedintele Rosewelt a spus într-un discurs numit: „Vorba la uşa sobei" pe care l-am auzit, „Cînd a căzut Roma, a fost o ruşine, pentru că Roma este capul întregii creştinătăţi." Vă puteţi imagina un protestant spunînd aceasta?

Odinioară Ierusalimul era acel centru. Fruntaşii Sinedriului, fariseii şi saducheii, toţi se suiau la Ierusalim. Acesta era cu adevărat centrul.

Si în viaţa de organizare, voi trebuie să admiteţi că biserica romano-catolică este mama tuturor acestora. Si a început de la Rusalii, pentru că aceasta este calea pe care au mers, cînd s-au organizat. Acum noi, protestanţii, sîntem numai nişte surori mai mici, care au ieşit din această biserică.

Deci adinioară oamenii mergeau la Ierusalim să se închine. Ce făceau ei pe timpul lui Isus? De ce spuneau ei că toţi oamenii trebuie să se închine la Ierusalim? Pentru că acolo era singurul loc, în care Dumnezeu avea părtăşie cu omul; şi aceasta sub sîngele jertfei. Acesta era motivul pentru care veneau ei la Ierusalim. Dumnezeu nu se va întîlni cu omul decît sub Sînge. Dacă dai la o parte Sîngele, atunci locul întîlnirii tale cu Dumnezeu a fost îndepărtat. Dumnezeu a hotărît deja în grădina Eden, ca omul să se închine numai sub Sîngele Jertfei. Si acesta era singurul loc, în care Dumnezeu se întîlnea atunci, şi acesta este singurul loc în care Dumnezeu s-a întîlnit vreodată cu omul, şi acesta este singurul loc în care El se întîlneşte cu omul şi astăzi; sub Sîngele vărsat al Jertfei. Înţelegeţi?

Mie nu-mi pasă dacă tu eşti un metodist, baptist, sau presbiterian, dacă voi puteţi uita diferenţele dintre voi, şi veniţi sub Sîngele vărsat, Dumnezeu ne va întîlni pe amîndoi acolo. Acolo este locul în care ne putem întîlni cu toţii, să avem părtăşie pe aceeaşi bază. EL nu te va întîlni pentru că eşti metodist sau penticostal. EL te va întîlni sub o singură condiţie; şi aceasta este sub Sînge, cînd păcatele tale au fost mărturisite şi îndepărtate în prezenţa Sa. Si Sîngele este întotdeauna înaintea Lui, şi de aceea, El te poate vedea numai prin acest Sînge vărsat. Si tu eşti alb ca zăpada, cînd ţi-ai mărturisit păcatele, astfel tu nu eşti acolo. Tu nu poţi avea părtăşie.

Acesta este motivul pentru care nu vedeţi lucrurile, care se împlinesc în biserică, ei mărturisesc că cred în Sînge, dar resping adevărata cale, spre a ajunge la acest Sînge, Cuvîntul. Aceasta este singura cale, prin care Dumnezeu va onora acest Cuvînt. Tu nu vei onora nici-odată acest Cuvînt, spunînd: „Eu sînt romano-catolic; eu cer să se facă aceasta." Tu n-o poţi face; metodist, baptist sau penticostal, voi nu o puteţi face. Singura cale prin care o puteţi face este; prin mila lui Dumnezeu şi prin harul Lui, să veniţi prin Sîngele vărsat a lui Isus Hristos. Spuneţi: „Doamne eu învoc promisiunea …" Si atunci dacă tu eşti cu adevărat sub acest Sînge, Dumnezeu este îndatorat acestui Cuvînt. Dar mai întîi tu trebuie să fi sub acest Sînge. Înţelegeţi acum?

Nu-i de mirare, că ei nu pot crede în minuni, în supranatural. Nu-i de mirare, că ei condamnă aceste lucruri. Este acelaşi motiv ca în trecut, cînd L-au respins, ca şi astăzi. Si cînd vreun frăţior care îndrăzneşte cu umilinţă, să-L creadă pe Dumnezeu după Cuvîntul Lui, şi păşeşte înainte şi-şi mărturiseşte păcatele, şi uită de toate dogmele, şi stă sub acoperirea Sîngelui, şi crede în puterea Lui, atunci ei îl numesc fanatic. Ei îl clasifică drept un excentric. La urma urmei nu sîntem noi toţi nişte excentrici? Necredinciosul este un neconformist pentu cel credincios, iar credinciosul este un neconformist pentru cel necredincios. Care este de fapt neconformistul? Fermierul este un neconformist pentru un om de afaceri, şi invers.

Eu vă spun, mîntuirea este o chestiune individuală, între om şi Dumnezeu; fiecare în parte căutîndu-şi mîntuirea cu frică şi cutremur. Si eu nu ştiu altă bază ca învăţător în această dimineaţă, sau ca slujitor a lui Hristos, altceva decît Cuvîntul. Eu nu o pot aşeza pe altceva.

Noi am văzut că numai sub Sînge se întîlnea Dumnezeu cu cei ce se închinau, aşa că toţi au venit şi s-au întîlnit la Ierusalim. Si Hristos este Mielul de Jertfă pregătit de Dumnezeu. Si astăzi, acesta este singurul loc în care Dumnezeu se va întîlni cu omul, şi anume sub Sîngele lui Isus Hristos. În orice alt loc el este condamnat, Dumnezeu nu-l va asculta. Voi puteţi avea tot felul de emoţii, şi tot felul de sisteme, şi să vă scuturaţi şi să săriţi, să aveţi sînge, foc şi fum şi orice altceva; dar atît timp cît această viaţă nu se aseamănă cu Cuvîntul şi Dumnezeu nu identifică în întregime această viaţă, atunci nu este nevoie să încercaţi ceva, pentru că sînteţi afară. Si Dumnezeu nu va întîlni viaţa cuiva, pînă nu vine sub ocrotirea acestui Sînge.

Vedeţi voi, în Scriptură noi avem un Ierusalim. Biserica îl are, el este în cer, Jerusalimul ceresc, unde Dumnezeu este Dumnezeu. Nu este corect, ca noi astăzi să încercăm, să facem un Ierusalim din dogme sau crezuri. Metodiştilor le-ar place să facă cartierul general la Ierusalim, catolicilor le-ar place la Roma. În diferite locuri nouă ne-ar place să avem cartierul general, Ierusalimul nostru. Dar Biblia spune că Ierusalimul nostru este de sus, şi este mama tuturor credincioşilor.

Si Hristos este Mielul lui Dumnezeu. Uitaţi cît de potrivit era, să se arate cum scade la importanţă acest Ierusalim. Cînd? EL era în vigoare pînă la acea oră, sîngele mieilor era bun pînă în acea zi. Dar acum prin răstignire s-a schimbat. Vechiul sistem a trecut. Acolo a fost unul nou, şi Mielul a fost jertfa. Acest Miel, Mielul de jertfă, a fost baza. Ei L-au condamnat, şi au făcut chiar lucrul pe care ei trebuiau să-l facă.

Dumnezeu fie binecuvîntat, pentru că a lăsat să se vadă această minunată şi cerească lumină în aceste zile de pe urmă, pentru că bisericile fac astăzi acelaşi lucru. Pînă în prezent religia organizată, este condamnată fiindcă ea a părăsit Cuvîntul lui Hristos. **De atunci încolo vine Cuvîntul şi numai Cuvîntul.** Vechiul miel pascal a murit, şi Hristos a devenit în acea zi a răstignirii, Mielul nostru. Si ziua în care denominaţiunea răstigneşte Cuvîntul lui Dumnezeu, şi acceptă un crez în locul Cuvîntului, aceea este ziua în care Cuvîntul intră în deplină vigoare. Si aceasta a

avut loc recent.

Observați în continuare. Întîi *Acolo,* Ierusalimul, apoi *ei* ... Care ei? Evreii, închinătorii. Închipuiți-vă aceasta: Închinătorii înșuși L-au ucis pe Acela căruia ei pretindeau că I se închină. Vă puteți imagina așa ceva, că oameni inteligenți, cum erau aceşti preoți învățați, cu grade academice, să facă așa ceva? Ei trebuiau să se tragă dintr-o generație de învățați, sau dintr-o seminție care erau preoți. Ei trebuiau să fie leviți. Tații lor fuseseră preoți, bunicii lor fuseseră preoți, stră-străbunicii lor fuseseră preoți. Si ei trebuiau să trăiască o viață de sfințenie, căci dacă se găsea ceva împotriva lor, ar fi fost omorîți cu pietrii. Nu le era îngăduit nici un fel de milă. Sfinți? Desigur, dar o sfințenie făcută de ei. Trebuiau să acționeze astfel pentru a se putea arăta bisericii lor. Despre ceea ce era în interiorul lor, Isus a spus: *„Pentru că voi sînteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, dar pe dinăuntru sînt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție."*

Cum să nu aduc o acuzație oamenilor, care știu că acesta este Adevărul, acest Cuvînt este Adevărul, și care fac compromisuri cu El, pentru a se arăta în fața vreunei organizații! Am un drept ca să-i acuz, pe temeiul Cuvîntului lui Dumnezeu!

Observați, *ei,* închinătorii, oamenii care priveau după făgăduință, oamenii care au căutat-o de-a lungul anilor, neocupîndu-se cu nimic altceva în seminarele lor; dar ei au împărțit Cuvîntul după învățăturile seminarelor, și ei au trecut pe lîngă Adevărul din El. *Ei,* preoții, slujitorii din acea zi; *acolo,* chiar în sediul lor central, ei, slujitorii din acea zi, L-au omorît pe Adevăratul Dumnezeu, Adevăratul Miel. Pe Acela L-au omorît, căruia ei susțineau că I se închină.

Si astăzi, eu acuz această grupare de slujitori ordinați! În denominațiunile și crezurile lor, ei răstignesc pentru popor pe Adevăratul Dumnezeu, pe care ei susțin că-L iubesc, și-L slujesc. Acuz aceşti slujitori în Numele Domnului Isus pe baza doctrinelor lor, care susțin că zilele minunilor au trecut și că botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos nu este suficient și nu este corect. Pe baza acestor cuvinte pe care ei le-au înlocuit cu crezuri, îi acuz ca fiind VINOVAT¸I, pentru răstignirea din nou, a doua oară a Domnului Isus și Sîngele Lui Isus Hristos este pe mîinile lor. Ei răstignesc pe Hristos în fața poporului, luînd de la ei ceea ce ar trebui să le dea, și punînd altceva în locul Cuvîntului, un crez bisericesc, pentru a avea popularitate.

Acolo ei, aceia care ar fi trebuit să știe mai bine. Dacă era cineva care să știe mai bine, atunci ar fi trebuit să fi fost acei slujitori, preoțimea din acea zi. Dacă cineva ar ști mai bine, atunci ar fi trebuit să fie slujitorii de azi! Dacă cineva ar ști mai bine, atunci ar trebui să fie episcopii, predicatorii și doctorii de teologie. Dar de ce n-au putut ei ști? O, ce contradicție! Ei susțin că se închină lui Dumnezeu, și ei omoară pe Domnul Vieții.

Acolo ei L-au răstignit pe El, și aici ei fac din nou același lucru, pentru că El este Cuvîntul. EL este azi doar o reflectare a Cuvîntului, încercînd să găsească pe cineva, prin care să se reflecte El însuși.

Si aceşti oameni țin comunitatea departe de Dumnezeu. Si dacă se întîmplă să se afle ceva, și se vorbește prin comunitate, atunci ei condamnă de la amvon spunînd: „Acesta este fanatism, țineți-vă departe de ei." Făcînd aceasta, ei răstignesc din nou pe Isus Hristos în anul 1963 fiind la fel de vinovați ca acei oameni care au făcut-o de prima oară. Este o afirmație îngrozitoare, dar este adevărul.

Aceasta este exact ceea ce fac ei astăzi. Si pe acest temei, pe motivul răstignirii lui Hristos, pe motivul îndepărtării Cuvîntului de la oameni, asta este exact ceea ce fac ei acolo. EL era Adevăratul Cuvînt Dumnezeu s-a reflectat prin propriul Său Fiu, dovedind că El era Acela pe care ei susțineau că-L iubesc, Iehova care s-a manifestat așa cum spune Scriptura, făcînd exact ceea ce El a spus că va face, ceea ce Dumnezeu a spus că va face El, și reflectîndu-L înaintea lor. Din cauza dragostei lor pentru bisericile lor, și grupurile lor, ei L-au condamnat pe Domnul Vieții. **Si eu condamn astăzi același grup, și-i acuz ca fiind vinovați înaintea lui Dumnezeu, că ei fac astăzi același lucru. Această generație este vinovată.**

Amintiți-vă de Evrei 13, 8. *„EL este același, ieri, azi și În veci."*

Cum L-au acuzat ei? Pentru că crezurile lor nu-L puteau accepta. Dar în adîncurile inimilor lor ei credeau astfel. N-a exprimat aceasta Nicodim în Ioan cap. 3: *„Învățătorule, noi fariseii, predicatorii, învățătorii, noi știm că Tu ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face asemenea lucruri, decît dacă Dumnezeu este cu el."* Vedeți? Ei au recunoscut deschis printr-unul dintre oamenii lor de bază. Si totuși din cauza crezurilor lor, ei L-au răstignit pe Hristos. Si astăzi nu este cititor, care să nu poate citi Fapte 2, 38; așa cum îl citesc și eu, și restul Scripturii așa cum o fac și eu. **Dar din cauza crezurilor lor, și din cauza carnetului său de membru denominațional, pe care îl poartă în buzunar (semnul fiarei),** ei Îl răstignesc pentru ei însiși, pe Isus Hristos din nou. Ei Îl răstignesc înaintea oamenilor și hulesc pe adevăratul Dumnezeu, care a promis că va face aceste lucruri, aducînd osînda asupra neamului.

Acolo *ei,* nu păcătoșii, ci biserica din acea zi, au găsit vinovat pe Omul care era Cuvîntul. Acum ei găsesc vinovat Cuvîntul care lucrează printr-un om, Duhul Sfînt lucrează prin el. Dumnezeu fiind astfel dovedit. Cum au știut ei că El era Hristosul? Pentru că lucrurile Lui dovedeau cine este El. EL a spus: „Care dintre voi mă poate acuza de un păcat? Dacă nu fac exact ceea ce spune Scriptura ce trebuie să fac …? Cineva să-Mi arate dacă am greșit undeva, dacă n-am arătat toate semnele că sînt Mesia; Chiar Eu sînt Acela, care vouă v-a fost făgăduit!"

Ei spuneau: „Bine noi îl avem pe Moise, noi credem pe Moise."

EL spunea: „Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, Moise a văzut ziua Mea, și ar fi dorit să trăiască în această zi. Moise a văzut-o în depărtare prin Duhul proorociei. Si voi sînteți chiar în acea zi și o condamnați. „Ipocriților, voi puteți deosebi fața cerului, dar semnele timpului nu le puteți deosebi." Iată deci, semnul timpului.

Cum l-au socotit pe El? Un fanatic, un om nebun. Da, ei au băgat de vină Omului care era Cuvîntul. EL era Cuvîntul. Evanghelia lui Ioan cap. 1. o dovedește:

„La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu. Si Cuvîntul S-a făcut Trup și a locuit printre noi."

EL era Cuvîntul Viu a lui Dumnezeu, pentru că El exprima prin El însuși pe Dumnezeu. EL era așa de complect predat Cuvîntului lui Dumnezeu, că El și Cuvîntul era Unul și Același. Si aceasta este exact ceea ce trebuie să fie astăzi Biserica, căci Cuvîntul lui Dumnezeu este același. Cum poți fi tu o parte din acest Cuvînt, cînd tu îl negi practic de tot? Si aceasta nu se petrece din cauza oamenilor. Cred că acesta este motivul,pentru care Dumnezeu mi-a vorbit, să-i numesc pe aceşti oameni: „Rickys și Rickettas." Este din cauza acestor denominațiuni egoiste care primesc astfel de oameni care trăiesc așa cum vor. Ei răstignesc Adevărul, și oamenii îl numesc o hulă, vedeți ei fac mai degrabă o hulă. Ei Îl

numesc fanatic, şi aşa mai departe, şi nu ştiu că hulesc pe Adevăratul Dumnezeu, pe care Îl slujesc cînd merg la biserică.

De aceea acuz astăzi această grupare a clerului. Acuz această generaţie în Numele lui Isus Hristos, sub autoritatea Cuvîntului lui Dumnezeu: „Voi Îl răstigniţi pe El din nou!"

Observaţi, El este acelaşi, ieri, azi şi în veci. Cuvîntul dovedit într-un om.

Comparaţi cele două calvaruri şi acuzaţiile lor. Vă amintiţi: „Pentru că El s-a făcut pe Sine Dumnezeu, noi nu vrem ca Acesta să ne guverneze." Care era acuzaţia pe care au putut-o găsi la întrunirea din dimineaţa cînd L-au răstignit pe Isus? Că El se face pe Sine Dumnezeu, El era Dumnezeu; şi că El desfinţează Sabatul - şi El era Domnul Sabatului. Ei L-au condamnat pentru că se făcea pe Sine Dumnezeu. „Tu nu ai dreptul să faci asta. Dacă vine ceva, trebuie să vină prin preoţii noştrii!"

Comparaţi aceasta cu calvarul de azi. Cînd Dumnezeu, aşa a plăcut Tatălui, Dumnezeu, Duhul, să învie propriul Său Fiu, a umbrit-o pe Maria prin Duhul Sfînt, şi a dat naştere unui trup care-L putea sluji, şi să slujească scopului Lui … Dumnezeu era în Hristos, plinătatea Dumnezeirii, trupeşte, în El s-a reflectat pentru oameni, ceea ce era Dumnezeu, lăsînd întreaga lume să ştie ce vrea Dumnezeu de la fiecare om. Să fie fiu sau fiică? EL a luat un bărbat şi a făcut-o. Si pentru că El nu s-a unit cu mariile organizaţii, ei L-au condamnat şi L-au răstignit.

Comparaţi acum acest calvar cu ziua de azi! Din cauza prejudecăţilor, organizaţiilor, din cauza indiferenţei cărturarilor care trebuiau să ştie Cuvîntul şi planul lui Dumnezeu; din cauza lor Dumnezeu poate lua un mic grup de oameni, prin care El poate lucra, şi prin care El Se poate reflecta pe Sine Însuşi, care se vor smeri înaintea Cuvîntului lui Dumnezeu. Ei nu pot spune că nu este aşa. Ei n-ar putea să spună asta, că El n-ar fi făcut-o, pentru că organizaţiile lor au fost martori la acest lucru. Aceasta s-a împlinit în faţa lor. Ei nu o pot nega, fiindcă ei n-au putut nega ceea ce pretindea El, pentru că adevăratul Cuvînt, pe care ei spuneau că îl cred, a fost Acela care a dovedit că era El; pentru că Dumnezeu a luat Cuvîntul, care trebuia să fie Mesia, şi L-a arătat printr-un Om. Si ei au trebuit să se scape de El. Singura cale prin care ei puteau merge mai departe, era să se scape de Mesia. Si ei au făcut-o din orbire şi ignoranţă, în felul lumii, aşa cum am văzut-o seara trecută. Cînd Lumina l-a întîlnit pe tînărul bogat, priviţi ce a făcut el. El a respins-O, un om deştept. Pavel un alt deştept - Si pe el l-a întîlnit Lumina. Ce a făcut el? El a acceptat-o. El a uitat ceea ce ştia, ca să-L cunoască pe Hristos. Aceasta i-a făcut viaţa demnă de Evanghelie.

La fel şi astăzi, Lumina atinge pe unii oameni care ies, avînd o chemare de la Dumnezeu. Aşa cum o simte el, merge la vreun seminar şi învaţă unele crezuri. El trebuie să trăiască după acest crez, sau să renunţe la carnetul de membru. Dacă ar renunţa este prost văzut. Nimeni nu-l va vrea, pentru că înainte a aparţinut, şi acuma nu mai aparţine lor. Ei îşi închipuie că este ceva greşit cu acest om, şi nu-l vor în adunarea lor, căci adunarea se uită după un singur semn, şi anume; dacă el crede ceea ce cred ei, dacă el are un carnet, dacă el este un metodist. Dacă are o legitimaţie, el aparţine unei alte adunări sau unitarienilor sau trinitarienilor, sau bisericii lui Dumnezeu a penticostalilor. Dacă el arată o legitimaţie, ei înţeleg că cei de la sediul central l-au controlat, şi i-au testat cerebelul, i-au făcut un test psihologic să vadă dacă indicele lui de inteligenţă este suficient de mare pentru ca să vorbească în faţa lor. Dacă nu corespunde, ei îl resping. Aşa este.

Dar comunitatea trebuie să vadă Mîna Domnului; dacă Dumnezeu îi dă ordinarea sau nu. Aceasta trebuie să urmărim noi. Dar azi ei Îl răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu. Dacă un om este capabil prin harul lui Dumnezeu, să-L lase pe Dumnezeu, să se reflecte pe Sine prin el … „Lucrurile pe care le fac Eu le veţi face şi voi," a spus El.

Observaţi ziua în care trăim. Ei au acelaşi calvar, şi o fac din acelaşi motiv; vedeţi ei au ştiut că era Adevărul, dar din pricina prejudecăţilor şi a invidiei … Ce le-a spus Isus: „Dacă Eu scot draci cu degetul Lui Dumnezeu, atunci fiii voştrii cu cine îi scot? De aceea ei însuşi vor fi judecătorii voştrii."

Aşa cum i-aţi auzit spunînd: „Poţi dovedi că este degetul lui Dumnezeu?" Mie mi-ar fi plăcut, să fi auzit cum iar fi pus această întrebare Lui. Ei erau prea deştepţi ca să o spună.

Observaţi, pentru că El s-a făcut pe Sine Dumnezeu, şi întradevăr El era Dumnezeu … „Nu-L vrem ca să domnească peste noi." Dar acum acelaşi vechi strigăt vine din nou: „Această Biblie a fost scrisă de oameni," spun ei …" Noi nu trebuie să trăim după ea." Acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu.

Am vorbit ieri cu un om care spunea: „Biblia a fost scrisă de vreun om?"

Am spus: „Da, aşa a fost. Numele lui? … noi Îl cunoaştem ca Dumnezeu." Ea a fost scrisă acum vreo 4000 de ani, de la Iov pînă la Noul Testament de diferiţi bărbaţi. Ei nu s-au cunoscut, şi au trăit în diferite părţi ale ţării, dar nici un Cuvînt din Biblie nu-l va contrazice pe celălalt. Eu provoc pe fiecare, să vină sub Sîngele lui Isus Hristos şi să pretindă orice promisiune din Biblie. Dumnezeu este obligat să aibă grijă de ea. Dar ei nu vor s-o facă. Ei vin şi spun: „O Doamne, eu aş dori să fac ceva, dar dă-mi un dar mare. Aleluia, Doamne. Glorie lui Dumnezeu! Eu cred că l-am primit. Aleluia!" Nu va merge. Poţi face oricîtă psihologie, dar nu va merge. Dumnezeu trebuie să recunoască această pocăinţă. EL trebuie să o facă. Am putea spune multe despre aceasta, dar sper ca voi să o înţelegeţi.

Priviţi, ei nu vor ca Cuvîntul să domnească asupra lor. Eu spun: „Întoarceţi-vă, fiecare din voi, voi sînteţi botezaţi în mod greşit. Voi sînteţi botezaţi în biserica catolică."

„Cine eşti tu ca să ne spui nouă asta?" Nu sînt eu, este Cuvîntul. „Dar noi credem …" „Mie nu-mi pasă ce credeţi voi, aceasta o spune Biblia." „Da, dar noi nu trebuie să trăim după ea." Va trebui să o faceţi, dacă nu, veţi fi sub judecata acestei Biblii, căci: „Oricine va scoate sau va adăuga un Cuvînt la ea, i se va scoate partea sa, de la Pomul Vieţii," fie el slujitor, preot, sau oricine ar fi. Voi trebuie să veniţi sub guvernarea acestui Cuvînt, căci El este Dumnezeu. Biblia spune că este Dumnezeu … „Noi nu vrem ca El să domnească peste noi." Ei iau crezurile lor, şi denominaţiunile, şi lucrurile mărunte în care cred, şi care au fost adaptate de conciliile oamenilor, şi le pun în locul Cuvîntului lui Dumnezeu.

Ce au făcut ei? Ei au luat un Baraba, un ucigaş în locul Fiului lui Dumnezeu în acea zi a răstignirii. Si azi ei iau un cuvînt al vreunui om, care este o minciună şi o cale a morţii, şi refuză să ia calea Vieţii, Cuvîntul lui Dumnezeu. **Condamn această generaţie, o acuz în Cuvîntul lui Dumnezeu, că ei sînt greşiţi.** Ei sînt vinovaţi de răstignire, sau de încercarea de a o face.

Pretutindeni ei cer o trezire. Cum să aveţi o trezire, cînd Cuvîntul Însuşi nu poate lucra prin oameni? Aş vrea ca cineva să-mi răspundă la aceasta. Cum poate avea loc, cînd voi negaţi însăşi adevărata trezire? Bine a spus proorocul despre ei: „Au o formă de evlavie." Astăzi, propriile lor forme neagă lucrul care le poate aduce o trezire - crezurile şi formele. Ei iau denominaţiunile şi crezurile lor în locul Cuvîntului, şi aceasta

răstigneşte Cuvîntul Lui şi Îl face fără efect asupra oamenilor. Cînd ei văd Cuvîntul Lui Dumnezeu aşa de viu, ei rîd şi se îndepărtează de El, aceasta este hulă. Si ei încearcă să răstignească Cuvîntul Însuşi. De ce Îl răstignesc? Ei nu pot răstigni Cuvîntul şi nici pe Dumnezeu. Ei au putut răstigni trupul care purta pe Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu. EL trebuia să fie pe acel timp Jertfa, ca să aducă înăuntru mulţi fii a lui Dumnezeu care erau deja hotărîţi dinainte pentru viaţa veşnică. Ei trebuiau s-o facă atunci, dar ei nu o pot face acum. Ei nu o pot face pentru că Cuvîntul Însuşi va continua să trăiască.

Ce fac ei, cum se formează ei? Ce mai ai de spus predicatorule? Cum îţi construieşti temeiurile aici, dacă spui că ei L-au răstignit pe El atunci. **Ei răstignesc efectele Evangheliei asupra oamenilor, prin crezurile lor.** Aceasta este răstignirea, că oamenii sînt puşi în aceste morgi imense, numite biserici, denominaţiuni, trag o linie a crezului; şi Cuvîntul lui Dumnezeu nu poate avea efect asupra lor, pentru că ei condamnă chiar lucrurile care Hristos a spus că vor avea loc. Aceasta nu se potriveşte cu crezurilor lor, cum nici venirea lui Isus nu s-a potrivit cu înţelegerea lor. EL a venit în felul cum L-a trimis Dumnezeu, exact conform Cuvîntului. Nu-i de mirare că El a spus; că El a ascuns acest lucru de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi a descoperit-o pruncilor. Înţelegeţi. O, ei au răstignit efectele Cuvîntului.

Am un rînd de texte biblice aici.Aş dori să citesc două sau trei din ele. Voi veţi spune: „Cum au răstignit ei Cuvîntul?" Cînd Isus a spus că El este acelaşi, ieri, azi, şi în veci (Evrei 13, 8), atunci ei spun: „Isus este aşa sau aşa," şi dacă Isus a spus în ultima poruncă dată Bisericii: „Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia; iată semnele care vor urma celor ce cred,(Marcu 16), … la toată lumea, la orice făptură!" Vedeţi, nici jumătate nu a fost atinsă încă. Si milioane mor în fiecare an, fără să audă de Numele lui Isus. **Aceasta este încă porunca generală, este încă Porunca lui Dumnezeu: „**Mergeţi în toată lumea şi predicaţi Evanghelia la orice făptură. Cel ce va crede şi se va boteza, va fi mîntuit, iar cine nu va crede va fi osîndit. Aceste semne vor urma celor ce cred! În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, dacă vor lua în mîini şerpi, sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, şi vor pune mînile peste bolnavi şi aceştia se vor însănătoşi." Si ei spun că aceasta a fost numai pentru acea generaţie, făcînd porunca lui Dumnezeu fără efect. Ei răstignesc efectul Cuvîntului asupra oamenilor. Amin!

Petru a spus în ziua de Rusalii, avînd cheile pe care Isus i le dădu-se. Cea ce spui tu aici, Eu voi spune acolo sus. Si în ziua de Rusalii ei au întrebat ce trebuie să facă ca să primească Duhul Sfînt, ei se bucurau atît de mult, şi acţionau într-un mod pe care alţii l-ar fi numit „prostesc", clătinîndu-se, sărind căzînd, şi acţionînd ca şi cum ar fi fost beţi. Si ei chiar au spus: „Aceşti oameni sînt plin de must."

Dar acolo s-a ridicat un om pe numele Petru, care avea cheile Împărăţiei, el a spus: „Aceşti oameni nu sînt beţi, cum vă închipuiţi voi, căci nu este decît al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ceea ce a fost spus." Vedeţi, înapoi la Cuvînt, din nou arătînd că Duhul este încă Cuvînt şi Cuvîntul este încă Duh, Cuvîntul lui Dumnezeu. Aici se împlineşte ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură." Ascultaţi acest prooroc care stătea acolo. Uitaţi-vă la el, fără frică, ridicîndu-se împotriva acelui grup şi acuzîndu-i. Acesta este Cuvîntul. Aceasta este ceea ce a fost spus prin profet: „Voi turna prin Duhul Meu peste orice făptură, feciorii voştri şi fetele voastre vor prooroci, … da chiar peste robii Mei şi peste roabele Mele, voi turna în zilele acelea din Duhul Meu şi vor prooroci. Voi face să se arate semne sus în cer şi pe pămînt, sînge, foc şi un vîrtej de fum." Dovedind aceasta cu Cuvîntul, că Acela era Cuvîntul, şi ei au rîs şi şi-au bătut joc de El, ajungînd astfel la judecată, şi oraşul a fost ars, iar ei şi-au mîncat copiii de vii. Si astăzi ei sînt împrăştiaţi printre neamuri, arătînd prin aceasta, că Duhul Sfînt rămîne Cuvîntul lui Dumnezeu care aduce acest Cuvînt, şi-L face viu.

Isus Hristos era Persoana, Om, Dumnezeu. Aleluia! EL era manifestarea lui Dumnezeu, El era Dumnezeu într-un Trup, pentru a reflecta Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru acel timp, să facă acea epocă să vadă făgăduinţa lui Dumnezeu pentu acel timp. Si Duhul Sfînt este acelaşi şi astăzi. Este Duhul lui Dumnezeu peste Cuvîntul scris, încercînd să găsească pe cineva, pentru a se reflecta pe Sine acestui timp, să dovedească că El este acelaşi, ieri, azi, şi în veci. În Ioan 14, 12 scrie: „Lucrurile pe care le fac Eu, le veţi face şi voi." Isus Hristos acelaşi ieri, azi şi în veci. Înţelegeţi? Încercînd mereu să găsească o cale de a Se reflecta pe Sine.

Si ei n-au putut s-o facă. Oamenii se gîndeau atît de mult la denominaţiunile lor, micile lor cuiburi numite biserici, ei n-au vrut să-L asculte. Acelaşi lucru îl fac şi astăzi, ÎL răstignesc din nou.

La Rusalii, Petru a spus: „Voi oameni din Ierusalim, din Iudea ascultaţi cuvintele mele; aceşti oameni nu sînt beţi. Dacă staţi liniştiţi vă voi arăta ce este aceasta." Si el a continuat şi le-a explicat. Cînd inimile lor au fost străpunse, ei au spus: „Ce să facem ca să fim mîntuiţi? Ce să facem ca să primim aceasta, noi sîntem convinşi că cuvîntul tău este corect."

El le-a spus: „Pocăiţi-vă, şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veţi primi darul Duhului Sfînt. Căci această promisiune este pentru voi, pentru copiii voştrii, şi pentru toţi cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru." Aceasta este ceea ce trebuie să facă; să se pocăiască şi să fie botezaţi în Numele lui Isus Hristos.

Si azi biserica catolică a luat pe „Tată, Fiu, şi Duhul Sfînt" şi l-a pus în locul acesta. Ei au spus la împărtăşanie „sfînta Eucharistie" - scoate limba afară, şi ia anafură, iar preotul bea vinul, şi voi sînteţi uniţi împreună, în loc să-L aveţi pe Duhul Sfînt. Si un botez trinitar, Tată, Fiu şi Duhul Sfînt despre care nici nu scrie în Scriptură. Numele Tatălui, al Fiului, şi al Duhului Sfînt este *Domnul Isus Hristos.* Si cînd arăţi acest lucru acestei generaţii ticăloase, aşa cum spunea Petru: „Mîntuiţi-vă din mijlocul acestui neam ticălos," ce fac ei? Rîd şi spun: „Biserica noastră nu învaţă astfel." Atunci voi sînteţi vinovaţi, voi sînteţi vinovaţi de răstignirea Lui Isus Hristos, prin luarea Puterii lui Dumnezeu de la oameni. Voi răstigniţi adevăratul Cuvînt în faţa lor, şi vă condamnaţi singuri împreună cu comunităţile voastre. Voi sînteţi cei care îi conduc într-o capcană a morţii.

Aşa cum am spus despre Martin Luther King, care conduce atîţia oameni scumpi într-o capcană a morţii. Aş vrea să pot vorbi cu acest om. O răscoală doar pe motivul unei dispoziţii şcolare. Vedeţi? Există diferite păreri. O Doamne, dacă oamenii nu sînt destui de tari ca să se asocieze cu acest om, chiar dacă are o altă culoare a pielii, ei vor fi condamnaţi şi pierduţi. Naţiunea le dă drepturi, dar voi să nu vă împotriviţi.

Ce ar fi dacă cineva ar spune, ca toţi irlandezii, sau toţi germanii să se separe. Aceasta nu i-ar deranja pe creştini; ei ar merge înainte. Si acest om este un creştin. Ca pastor, el nu ar trebui să-şi conducă oamenii într-o revoltă împotriva naţiunii. Aceasta ar putea costa moartea a milione de oameni. Va izbucni o altă răscoală. Este o ruşine să facă aşa ceva.

Acelaşi lucru se întîmplă aici din nou. Dacă oamenii ar dori să privească numai Adevărul, şi să înţeleagă care este Adevărul. „Biserica noastră nu crede aceasta, noi avem o altă cale." Bine, dar nu este drumul cel bun.

Petru a spus: „Pocăiţi-vă, şi fiecare să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre!" Acum ei nu vor s-o facă. O, ce au

făcut ei în locul acestuia? Este un lucru dintr-o sută, despre care vrem să vorbim aşa în grabă.

A doua răstignire! Dacă un om acceaptă: „Tată, Fiu şi Duh Sfînt", un crez în locul Cuvîntului, titluri în locul Numelui, el răstigneşte pentru oameni efectul Cuvîntului. Cînd el spune că Marcu 16, este doar pentru acel timp, iar Dumnezeu Însuşi le-a vorbit, Isus le-a spus: „Mergeţi în toată lumea şi propovăduiţi Evanghelia la orice făptură. Cine va crede şi se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede va fi osîndit. Iată semnele care vor însoţi pe cei ce vor crede …" Cît timp este valabil aceasta? Pentru toate ţările, toate limbile, toate casele, toţi oamenii, aceaşi Evanghelie. „Acestea sînt semnele care vor însoţi pe cei ce cred." Si cînd un om încearcă să taie asta din Biblie, el răstigneşte efectul Evangheliei pentru acea comunitate. **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos: Voi sînteţi vinovaţi de uciderea Domnului!**

Biserica L-a urît. De ce? EL era chiar Dumnezeul lor. Ei L-au urît şi L-au negat de parcă ar fi Mesia al lor. Nu, ei nu vroiau un astfel de Mesia ca acesta. Si astăzi biserica face acelaşi lucru, ea neagă Cuvîntul. Ei nu-L vor, este contrar a ceea ce ei au fost învăţaţi să creadă, prin crezurile lor. Si Cuvîntul este Mesia. Credeţi aceasta? Ce este o reflectare a Cuvîntului? O reflectare a lui Mesia, care este Sfîntul Duh printre noi. EL se reflectă pe Sine, oriunde găseşte o lampă prin care să privească, o lampă care nu este afumată cu crezuri şi alte lucruri, prin care El poate da Lumină.

Vă amintiţi că ei şi-au curăţit lămpile şi hornurile, dar era prea tîrziu. Cînd un om vede aceşti lutherani, presbiterieni, metodişti, încercînd să vină în aceste zile de pe urmă, ca să primească Duhul Sfînt, să ştiţi că nu-l vor primi. Da poate vor vorbi în limbi şi vor sări în sus şi-n jos, dar priviţi ce se întîmplă. Este un semn că sîntem la sfîrşit. În orice vreme Biserica poate auzi chemarea: „Veniţi sus!" Amin! Asta a fost conform ordinei. Duhul Sfînt face pe Isus Hristos o realitate, prin acei prin care El poate lucra, dovedindu-se pe Sine; El vine jos, lasă să se facă o fotografie, o arată, face semne, vorbeşte despre ele, face tot ceea ce a spus că va face conform Scripturii. Nu un crez sau vreo lucrare omenească, ceva sînge, foc şi fum, ci o dovadă Biblică Mesianică.

Există mulţi impostori şi imitatori, dar aceasta va face ca adevăratul Cuvînt să strălucească, cu atît mai mult. Lăsaţi ca oamenii care sînt duhovniceşti să judece între bine şi greşit.

Ei L-au renegat pe propriul lor Mesia … „Noi nu-L vrem pe El." Ei fac acelaşi lucru astăzi: „Dacă ar trebui să mă duc acolo şi să acţionez ca aceşti oameni, mai bine nu mă duc." În ordine, dar atunci nici nu o să aveţi nimic, astai tot, acuma-i exact ca atunci.

Deşi El a fost legitimat în mod corect, ei nu L-au vrut. Ei L-au urît. De ce? EL a numit pe păstorii lor nişte şerpi, El le-a zis: „Voi morminte văruite, pe dinafară vă arătaţi curaţi, cu haine lungi şi gulere întoarse, dar pe dinăuntru sînteţi plini de oasele morţilor." EL nu le-a luat în considerare. EL a fost un galilian mic, fiul unui tîmplar, dar El nu le-a scutit de loc, El le-a vorbit deschis.

Ioan, premergătorul lui Isus, încă a fost unul care nu-i ierta, spunînd: „Să nu veniţi să-mi spuneţi că Avraam este tatăl vostru. Căci vă spun, că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam. Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face roadă bună, este tăiat şi aruncat în foc." Dumnezeu este riguros, ferm, şi aspru cu Cuvîntul Lui.

Isus a fost legitimat de Dumnezeu prin Scriptură, că El era Mesia. Vom ajunge la acuzaţia lui Petru, şi vom vedea dacă este corect sau nu. EL a fost legitimat în întregime, că El este Dumnezeu, arătat într-un Om, numit Fiul lui Dumnezeu. Corect. EL a legitimat şi dovedit, în mod corect Cuvîntul făgăduit, că El este Mesia … Moise a spus: „Cînd va veni Mesia, El va fi un prooroc, şi aceste lucruri se vor întîmpla." Femeia de la fîntînă, cu toată starea ei murdară în care trăia, ce simbolizează? Că Dumnezeu în aceste zile de pe urmă, smulge pe cei nenorociţi.

Vă amintiţi de predica despre: „Masa de nuntă," cînd El a spus: „Am pregătit ospăţul, şi toţi cei pe care i-am chemat, s-au scuzat."

„Eu nu pot veni, că aceasta ar ruina crezurile noastre."

„Eu nu pot veni, pentru că sînt însurat, şi nevasta mea nu mă lasă."

„Eu m-am căsătorit cu biserica, pentru că mama mea era metodistă, sau baptistă, şi eu nu pot susţine aceasta."

Si El a spus: „Voi nu aţi vrut să veniţi şi să gustaţi din ospăţul Meu. Mergeţi şi adunaţi prostituatele şi beţivii şi pe cine mai găsiţi; Aduceţii înăuntru şi Eu îi voi îndrepta. Am pregătit ospăţul, masa este pusă, şi trebuie să fie cineva acolo." Cei poftiţi n-au venit, aceasta îi acuză pe evrei. Dar astăzi?

„Eu ţin la presbitarieni"

„Eu sînt lutheran"

„Eu sînt unitarian"

„Eu cred în Sfînta doime"

„Eu sînt asta sau cealaltă, eu nu pot …"

Iată-vă unde sînteţi: „Atunci voi nu veţi fi acolo!" Exact aceasta a spus El. Aşa este.

Mesia complet legitimat, Cuvîntul făgăduit, complect dovedit. Dumnezeul care a făgăduit Cuvîntul, ceea ce va fi Mesia, aici vine El şi stă pe deplin. EL le-a spus: „Unde am greşit? Dacă nu Mă credeţi pe Mine ca Om, credeţi lucrurile pe care le fac, căci ele sînt lucrurile, care vă spun cine sînt Eu. Voi nu vreţi să Mă credeţi, pentru că am fost născut în coliba aceea mică, şi că tatăl Meu adoptiv este un tîmplar."

Cînd El a venit în Galilea, şi a vrut să facă ceva, ei au spus: „Cine este acest bărbat? Cine este acesta? Nu sînt Josif şi cei de aici fraţii Lui? Nu sînt surorile Lui cu noi? Nu este Josif tatăl Lui, şi Maria, mama Lui? De unde l-aţi luat pe băiatul acesta? De la ce şcoală vine? Nu are nici legitimaţie, şi nici o recomandare." Si Biblia spune că sau potignit de El. Se spune că acolo nu ar fi putut face lucruri mari, de acea El le-a întors spatele şi s-a îndepărtat de ei. EL a spus: „Nici un prooroc nu este binevenit în ţara lui, şi nici la neamurile lui." Aveţi de grijă!

Iată-l pe El, Mesia deplin legitimat. Nu şi-a luat singur onoarea. EL spunea: „EU nu fac decît ceea ce văd pe Tatăl făcînd." Si El i-a provocat să verifice, dacă El era Mesia.

Dar priviţi la acea femeie cu reputaţie rea, ea a recunoscut. Ea nu era îndoctrinată. Moral ea era greşită. Nimeni nu o putea sprijini. Legea lui Dumnezeu condamna aceasta. Ea era greşită din punct de vedere moral, dar Dumnezeu nu vă judecă după ceea ce sînteţi. EL nu vă judecă după cît de mari sau cît de mici sînteţi, El judecă inima voastră, ceea ce vreţi voi să fiţi, şi ea nu a vrut nimic din ceea ce îi strălucea, ea a vrut altceva, nu conta ceea ce era ea atunci, ea era gata să vină. Dumnezeu judecă inima. Omul judecă după aparenţe, Dumnezeu vede inima. Nu conta ce era ea, acea Lumină a strălucit, şi pentru ea a fost ceva sigur. Ea a prins esenţa Vieţii Veşnice.

O, cît de strălucitor este pentru mine, să văd şi să ştiu că acesta este Adevărul. Pe acesta vreau să stau. **Dumnezeul Cerului se va ridica, va**

apare şi vocea mea, va fi pe o bandă magnetică a lui Dumnezeu, la timpul acela. Si ea va condamna această generaţie din zilele de pe urmă. [O parte din predică lipseşte de pe bandă]. EL s-a legitimat, El este încă Isus Hristos, acelaşi, ieri, azi şi în veci. Îi acuz prin Cuvîntul lui Dumnezeu.

Eu aş dori să vorbesc foarte scurt şi despre altceva, că mai am numai 15 minute.

O Golgota! Acolo ei L-au răstignit pe El. Al treilea cuvînt. Ei L-au răstignit, nerecunoscînd Cuvîntul făgăduit a lui Dumnezeu făcut Trup. Si de ce L-au răstignit pe acest Om? Vă puteţi închipui?

Am citit mai demult o carte: „Un Domn din casa lui David" de dr. Ingraham, o carte minunată. Se presupune a fi parţial adevărată, fiindcă ea este scrisă după nişte manuscrise, care au fost obţinute de o femeie numită Adina. Ea a mers din Egipt, de la Kairo dincolo de Palestina, eu cred că aşa a fost, ca să-şi termine scoala. Ea a fost pe timpul lui Isus acolo. Probabil ea a scris de acolo tatălui ei. Ar fi bine ca să o ştiţi şi voi, şi să o citiţi, este într-adevăr minunată această carte. „Un Domn din casa lui David." Acelaşi autor a scris şi cartea: „Norul de foc." Aici cuprindea Cecil de Mille: „Cele zece porunci."

Noi găsim următoarele în această carte scrisă de mulţi ani de această Adina. Ea spune că în ziua de răstignire, acea Maria Magdalena, din care El a scos şapte draci, a alergat în faţa mulţimii şi a strigat: „Ce a făcut El? Doar a vindecat pe bolnavi, şi a încercat să elibereze pe cei robiţi. Ce a făcut El decît bine? Veniţi aici şi spuneţi!"

Un bărbat a bătut-o, fugărind-o prin curte şi a spus: „Ascultaţi această femeie proastă, mai mult decît pe preoţii voştrii?"

Asta este. Ce a făcut El? EL n-a făcut nimic rău. De ce L-au răstignit? De ce? De ce? Pentru că nu L-au recunoscut cine este. Si acelaşi lucru este şi astăzi. Predicatorii, şi oamenii din ziua de azi, şi învăţătorii noştrii moderni, atît au îndoctrinat pe oameni să creadă că aceasta este vrăjitorie, ori de la diavol, sau telepatie sau vreo păcăleală, sau şmecherie, pînă cînd oamenii numai recunosc că aceasta este legitimaţia Cuvîntului lui Dumnezeu pentru această zi. Este semnul zilei de pe urmă.

Si bisericile, dacă nu aparţii de organizaţia lor, ei le spun: „O, asta este o contraafacere. Este o şmecherie. Priviţi aici la cutare şi cutare." Dar să arate că acest lucru adevărat este o şmecherie! Să dovedească că este greşit măcar o dată. Ei n-o pot face. Nici o dată nu a dat greşi, şi nici nu va da, pentru că este Dumnezeu. Vedeţi! Dar lor le place să atragă atenţia asupra lor, apoi se gîndesc: „O, dacă ar fi vreun om cu un nume mare …" Pentru că este un grup mic, de cîţiva oameni, aşa zişi scoşi afară, ei spun: „Bine, noi le vom da afară pe persoanele acestea din biserica noastră. Ei veneau de obicei cu noi, dar au mers după asta şi după cealaltă, şi acum ei se strecoară acolo înăuntru. Mergeţi şi vă convingeţi, ce este aceasta, şi cine sînt aceştia. Nu-mi pasă. Ei ar fi putut spune acelaşi lucru despre Petru, Iacov şi Ioan. „Un om simplu şi neînvăţat," au spus ei. Dar ei au trebuit să observe ceva, se întîmplase ceva între timp. Ei fuseseră cu Isus. Asta era ceea ce făcea deosebirea. Vedeţi?

Ei L-au răstignit, pentru că ei nu L-au recunoscut. Ei nu ştiau că legitimarea Cuvîntului lui Dumnezeu a intrat în acea zi. În această zi, asta a fost corect, ei ţineau legile şi obiceiurile lor. Dar tocmai legile pe care ei trebuiau să le ţină, le atrăgea atenţia, spre timpul în care El va veni şi va fi acest Om care trebuia să fie. Ei aveau această parte, litera, dar nu au primit cealaltă parte, adică descoperirea.

Acelaşi lucru fac oamenii acuma. Ei au acum o biserică, şi ei cred în Isus Hristos, ei spun că cred, dar neagă timpul în care trăiesc! Se repetă proverbul: „Oamenii laudă întodeauna pe Dumnezeu, pentru ceea ce a făcut, privind înainte spre ceea ce va face, dar nesocotesc ceea ce face El acum, şi din acest motiv, ei sînt condamnaţi." Ei gîndesc că Dumnezeu este minunat, ce mare este El, ce va face El, El va veni şi va fi răpirea într-o zi, şi vom merge acasă. Dar neagă chiar semnele şi minunile pe care Sriptura spune că El le va face, pierzînd totul. „Dacă un orb conduce alt orb, ei vor cădea amîndoi în prăpastie." Spunea Isus. „Rugaţi pe Domnul ca să ne deschidă ochii în zilele acestea de pe urmă.

Deci acelaşi lucru îl fac şi astăzi; ei neagă şi răstignesc pe acelaşi Dumnezeu prin nerecunoaşterea Lui. Prin negarea lor, ei Îl răstignesc din nou la fel, ei hulesc Duhul Sfînt. Cum hulesc? Ei nu-L puteau huli atunci, căci nu venise încă Duhul Sfînt. Ei L-au numit pe Isus, Beelzebul, pentru că El putea şti secretele inimilor lor. Ei spuneau: „Acesta este un diavol." Cu alte cuvinte: „E un ghicitor, asta face el, ghiceşte viitorul. Nu-i altceva decît un diavol." Ei nu mai avuseseră de 400 de ani un prooroc printre ei, şi nu mai puteau recunoaşte o astfel de slujbă. Ei aveau doar legea. Ei spuneau „Acesta este Beelzebul."

Si Isus le spunea: „EU vă iert pentru aceasta, dar dacă va veni Duhul Sfînt, şi voi veţi spune un cuvînt împotriva Lui, aceasta nu vă va fi iertat." T ineţi minte, nu va fi iertat fără nici un fel de milă. Cînd voi huliţi, şi numiţi Duhul lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu care a fost legitimat prin Duhul, a fi ceva necurat, voi aţi depăşit linia dintre milă şi judecată, şi nu vă va fi iertat niciodată. **Acesta este motivul pentru care acuz această generaţie, vinovată de răstignirea, hulirea, Fiului lui Dumnezeu manifestat!** Aceasta este promisiunea Lui, pentru toţi proorocii, şi însuşi pentru Isus Hristos, să fie în aceste zile de pe urmă, aşa cum a fost în zilele lui Noe şi în zilele Sodomei.

Ei hulesc, răstignind din nou pentru oameni, pe Fiul lui Dumnezeu. EL este Cuvîntul legitimat. Un cuvînt împotriva Lui nu mai poate fi iertat. Ce veţi face atunci? Unde vreţi să staţi? Ei sînt condamnaţi, aşteptînd doar ceasul mîniei lui Dumnezeu să vină asupra lor. EL îi va spulbera.

Această generaţie de oameni, iubeşte mai mult doctrinele şi dogmele denominaţiunilor făcute de oameni, decît Cuvîntul legitimat a lui Dumnezeu! Oh, mi-aş dori să pot vorbi mai mult despre aceste lucruri. „Ei refuză descoperirea lui Dumnezeu, dar noi călcăm pe urmele Apostolilor." Asta aşa este.

Voi spuneţi; „Si alţii spun la fel," Dumnezeu a legitimat aceasta.

Isus a spus: „Dacă lucrurile nu vorbesc despre Mine, atunci puteţi spune că Eu vorbesc de la Mine! Dar dacă lucrurile mărturisesc despre Mine, atunci mai bine aţi crede lucrurile, căci timpul a sosit." EL le-a mai spus: Cînd se înserează voi ziceţi; „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roşu." „Făţarnicilor, faţa cerului o puteţi deosebi, dar semnele timpului nu le puteţi deosebi. Dacă L-aţi fi cunoscut pe Dumnezeu, aţi fi recunoscut şi ziua Mea."

Si ei I-au spus: „Tu Te înalţi pe Tine Însuşi, Te faci pe Tine Însuşi Dumnezeu." Si apoi L-au pus pe cruce.

Si Duhul Sfînt nu este a treia persoană, este însuşi Dumnezeu manifestat în trup omenesc, prin Sîngele lui Isus Hristos, care sfinţeşte o viaţă, ca El să se reflecte pe Sine prin ea. Si ei răstignesc acelaşi Cuvînt manifestat. Înţelegeţi? Răstignirea lui Hristos astăzi, este că oamenii neagă pe Fiul lui Dumnezeu, manifestat şi legitimat, printre oameni, prin lucrurile care El a spus că se vor petrece în aceste zile prin Cuvîntul Lui. Înţelegeţi?

Legitimarea ar trebui să fie aceaşi, dacă El este acelaşi Fiu a lui Dumnezeu, căci El a spus în Ioan 14, 12: „*Cine crede în Mine, va face şi el*

lucrurile pe care le fac EU." Evrei 13, 8: *„EL este acelaşi, ieri, azi, şi în veci."* Ioan 15, 7: *„Dacă rămîneţi în Mine, şi dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereţi ori ce veţi vrea, şi vi se va da!"*

Amintiţi-vă, erau nişte oameni religioşi, cei care au făcut asta. Nu erau nişte profani, ei erau oamenii cei mai religioşi, ai acelui timp. Si cei care răstignesc astăzi sînt oamenii religioşi. Aceaşi răstignire, acelaşi lucru astăzi.

Acolo L-au răstignit pe El. Cînd? Cînd ei au respins Cuvîntul lui Dumnezeu manifestat, acceptînd crezul lor, în locul Cuvîntului. Asta este ceea ce fac ei astăzi. EL era Cuvîntul, şi ei au respins Cuvîntul. Aceasta este ceva, ce vreau ca să nu pierdeţi. **EL era Cuvîntul, şi cînd ei L-au respins ei au respins Cuvîntul. Si cînd L-au respins la urmă L-au răstignit. Si aceasta au făcut ei astăzi: resping Cuvîntul lui Dumnezeu şi acceaptă crezurile lor, răstignind în mod public înaintea comunităţilor lor lucrarea Duhului Sfînt. Ei sînt vinovaţii, şi eu îi acuz în Numele lui Isus Hristos.**

De 15 ani Îl văd mişcîndu-se deasupra ţării, şi ei îşi ţin încă crezurile lor. Ei sînt vinovaţii! Ei au respins Cuvîntul care ar fi adus toate bisericile împreună, şi ar fi făcut o mare uniune frăţească printre penticostali şi toţi ceilalţi. În loc să facă asta ei L-au respins, L-au neglijat au rîs de El, şi L-au numit cum au vrut; şi acum prin confederaţia bisericii, care este planul satanic, ei încearcă să vină înăuntru şi spun: „Noi am venit să cumpărăm ulei." Ei sînt respinşi astăzi. Ei sînt vinovaţi de răstignirea lui Isus Hristos. Voi trebuie să luaţi condiţile lui Dumnezeu …, ale voastre nu merg.

Ei au respins Cuvîntul lui Dumnezeu, manifestat pentru crezurile lor, şi ei fac astăzi acelaşi lucru. EL era Cuvîntul - Ioan 1, 1; Evrei 13, 8 spune că El este acelaşi, ieri, azi, şi în veci."

Ei Îl răstignesc din nou. Stiţi că Biblia spune că noi putem face aceasta? Să mergem în Evrei cap 6. şi să citim un pic, şi să vedem dacă noi Îl răstignim pe Fiul lui Dumnezeu din nou? Să vedem dacă se poate face asta? Voi spuneţi: „Nu-L poţi răstigni a doua oară pe El." Vom vedea dacă putem sau nu. Cuvîntul lui Dumnezeu este Adevărul! Evrei 6, 1-3;

„De aceea să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos şi să mergem spre cele desăvîrşite, fără să mai punem din nou temelia pocăinţei de faptele moarte, şi a credinţei în Dumnezeu, învăţătura despre botezuri, despre punerea mîinilor, despre învierea morţilor şi despre judecata veşnică.

Si vom face lucrul acesta dacă va voi Dumnezeu."

Vedeţi? Pavel vrea să se cunoască, că aceste lucruri sînt absolut esenţiale; botezurile, punerea mîinilor, învierea, şi a doua venire. Toate acestea sînt veşnice, ele sînt în mod absolut Adevărul. Acum observaţi. Citiţi cu mine al patrulea verset:

„Căci cei ce au fost luminaţi odată şi au gustat dorul ceresc, şi s-au făcut părtaşi Duhului Sfînt, şi au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu şi puterile veacului viitor, şi care totuşi au căzut, este cu neputinţă să fie înnoiţi iarăşi şi aduşi la pocăinţă, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu şi-L dau să fie batjocorit."

Acesta este Cuvîntul meu sau a LUI? Un om care ajunge la o cunoştinţă … Amintiţi-vă, ei niciodată nu L-au primit, ei erau credincioşi pînă la o limită. După ce noi am primit cunoştiinţa Cuvîntului lui Dumnezeu, şi tu ajungi la ea prin cunoaştere, din citirea Lui şi înţelegerea Lui, şi apoi Îl respingi, atunci este imposibil pentru tine să fi mîntuit. Aţi citit aceasta? Au primit o cunoaştere a Adevărului … Tu doar o înţelegi, tu nu ai dobîndit-o, ai avut-o în tine.

Sînt ca acei credincioşi care au ieşit … Este un tip al acelei ieşiri. Acest al treilea exod este doar un tip al rămăşiţei dintre ei.

Israel a ales 12 bărbaţi, unul din fiecare trib, cap denominaţional, şi i-au trimis dincolo de graniţă, în ţara promisă, să vadă ce este acolo, ce vor avea. Si ei s-au întors înapoi, plîngîndu-se că: „Noi nu sîntem în stare să facem asta." Dar acolo au fost doi din cei 12, Iosua şi Caleb care au primit Cuvîntul, care spuneau: „Dumnezeu a spus că este al nostru, şi noi sîntem mai mult decît capabil să luăm ţara."

Ce a fost asta? Credincioşi pînă la o anumită limită. Ei erau născuţi în biserică, ei erau conducătorii; ca să zicem aşa, ei erau episcopii. Ei au păşit pînă în punctul în care Cuvîntul lui Dumnezeu a fost arătat a fi Adevărul. Acolo era ţara ei, nu fuseseră acolo niciodată. Ei nu ştiau că era acolo. Dar ei au coborît şi au văzut că era acolo. Iosua şi Caleb au intrat în ea şi au adus un ciorchine mare de struguri, şi i-au lăsat să guste din el. Ei au gustat din roadele bune ale ţării, şi apoi au venit înapoi şi au spus: „Noi nu putem s-o facem, noi nu sîntem în stare s-o facem."

Acelaşi grup pe vremea lui Isus Hristos … „Învăţătorule, noi ştim că Tu eşti un Învăţător venit de la Dumnezeu." Vedeţi limita, graniţa? „Noi ştim că eşti un Învăţător venit de la Dumnezeu, nici un om nu poate să facă lucrurile pe care le faci Tu. Noi recunoaştem că Dumnezeu trebuie să fie aici." De ce nu L-au acceptat? De ce nu L-au primit? Graniţa, graniţa!

Iată-i acum în acest al treilea Exod; acelaşi semn, aceaşi manifestare, aceaşi limită, acelaşi Duh Sfînt, aceleaşi lucruri, acelaşi Dumnezeu, acelaşi Mesaj, şi ei nu pot să-L primească, ei ar trebui să renunţe la legitimaţia lor. Ce este aceasta? Ei au o cunoştinţă a Adevărului. Ei au văzut că acesta este Adevărul. Ei nu-L pot nega. Ziarele trebuie să mărturisească că L-au văzut. Fotografiile, ziarele dovedesc, mărturiile doctorilor despre cei vindecaţi, învierea morţilor; toate acestea trebuiau să spună că este El. Si proorociile, nici una din ele d-ea lungul anilor nu a dat greş, fiecare din ele sînt exacte pînă în mici detalii. Ei nu pot spune decît că a fost Dumnezeu. Dar ei n-o pot accepta.

Acea grupă de predicatori din Chicago, trei sute şi ceva de oameni, trebuiau să fie botezaţi în Numele lui Isus Hristos. De ce nu au făcut-o? Preţul a fost prea mare. Ei nu puteau s-o facă; Ce au făcut? Ei retifică pentru ei despărţirea între har şi judecată. Căci este cu neputinţă pentru cei ce au fost luminaţi odată, au fost aduşi să vadă Adevărul, şi au o cunoştinţă a Adevărului, şi ei au gustat Cuvîntul bun al lui Dumnezeu; Dacă ei se întorc de la El, să fie reînnoiţi şi să spună: „Bine, acum voi spune da!"

Voi presbiterieni, voi metodişti, baptişti şi lutherani şi oameni de afaceri al Evangheliei pline, spuneţi că veniţi înăuntru, dar îndepărtaţi Mesajul. Persoane individuale vor primi desigur, dar nu biserica. Voi trebuie să ieşiţi afară din biserică, dacă doriţi să-L primiţi.

Dar cînd vă gîndiţi că biserica presbiteriană va primi Duhul Sfînt, şi ei lasă să cadă documentele lor şi … Nici să nu vă gîndiţi la asta. Si voi metodiştii, gîndiţi că o veţi face? Niciodată. Credeţi voi că trinitarienii vor primi vreodată Numele lui Isus Hristos, şi să vă botezaţi fiecare din voi în acest Nume? Niciodată nu o veţi face, dar unele persoane vor ieşi, şi o vor face. Si acesta este semnul venirii Lui! Dar pentru bisericile care au văzut Adevărul, şi L-au respins în consiliile lor, este imposibil.

Ei sînt vinovaţi de răstignirea lui Isus Hristos. Si eu îi acuz prin Cuvîntul lui Dumnezeu, că Dumnezeu s-a identificat în mod clar pe Sine în Cuvîntul Său, în zilele de pe urmă, şi S-a făcut pe Sine cunoscut, că El este încă acelaşi, ieri, azi, şi în veci, şi ei L-au respins cu

răceală. Voi sînteți vinovați de răstignirea lui Isus Hristos prin hulirea Duhului Sfînt. Aşa este.

Vom merge la Evrei 10. Din nou ni se spune în Scriptură, nu numai că este imposibil, dar asta ne separă pentru veşnicie de Dumnezeu. Voi nu mai puteți veni nici odată în prezența lui Dumnezeu, cînd respingeți Duhul Sfînt şi vă bateți joc de El. Asta este linia de graniță a credincioşilor.

Ați gustat din Cuvînt. O acei oameni nu erau credincioşi, spuneți voi. Ei erau credincioşi, sau aşa susțineau, dar cînd a venit Cuvîntul … Ei erau Israeliți, ei au ieşit de sub Sînge. Ei au ieşit sub semnele lui Moise, ei au văzut acele semne la lucru.

Dumnezeu le spusese: „Vă voi duce dincolo!"

Si cînd s-a ajuns chiar la principiul Cuvîntului făgăduit, ei au spus: „O, noi nu putem s-o facem." Si acolo erau roadele ca să dovedească că țara era bună. Cuvîntul lui Dumnezeu este corect.

Dumnezeu a spus: „Vă voi da țara" - dar împrejurările?

„O, noi sîntem ca nişte lăcuste față de ei, noi nu o putem face."

Cu cîțiva ani în urmă, cînd acest vechi acoperiş ținea în loc de cort, cineva a venit şi mi-a spus: „Billy, într-o zi ai să ajungi să predici la patru stîlpi, cu acest Mesaj."

I-am spus: „Voi predica la patru stîlpi, căci Dumnezeu poate ridica din aceşti stîlpi copiii lui Avraam." Acesta este adevărul, i-am spus: „Dacă ai ceva prin care poți infirma, să vedem." Una este să faci valuri, dar cînd se ajunge la locul unde trebuie arătat, este altceva. Asta este diferența, aşa este. Aici Îl răstignesc pe El din nou, prin crezurile lor.

Cu confesiunile lor, ei Îl răstignesc din nou, astăzi aici. Acum să mergem mai departe în Evrei cap. 6. Am putea citi aici mai departe, dacă am avea timp suficient. Mi-am notat aici un text biblic în care spune; că va fi imposibil pentru cei care au avut Lumina, şi au avut parte de Duhul Sfînt. Nu avem timp să intrăm mai mult în acest text, pentru că mai am un text pe care vreau să-l citesc imediat.

Notați! Ei răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu din nou. Cum? Gustînd şi văzînd că este Adevărul, şi apoi se întorc şi-L neagă.

Aceasta este ceea ce a făcut această națiune. Aceasta au făcut-o oamenii aceştia şi bisericile. Ei L-au respins şi au răstignit Mesajul, ei au răstignit Adevărul pentru oameni. Ce i-au făcut lui Isus? L-au batjocorit, au smuls hainele de pe El, L-au atîrnat pe cruce, şi L-au pironit acolo pe El, Domnul Vieții. Acelaşi lucru îl fac ei astăzi, prin crezurile lor. Ei smulg bunătatea şi îmbrăcămintea Evangheliei, încercînd să o pună în alt loc, şi-L pun pe cruce pe El. O, Doamne!

Acolo ei L-au răstignit … ! Acum ultimul cuvînt: *„Pe El, cea mai scumpă ființă".* De ce au făcut-o? Ei nu L-au cunoscut. De ce o fac astăzi? Ei nu ştiu că acesta este Adevărul. Ei nu sînt surzi şi orbi la acest Adevăr. Ei nu-L recunosc; acesta este motivul. Crezurile şi tradițiile lor i-au îndepărtat de Cuvîntul lui Dumnezeu.

Acum pentru voi care sînteți aici, fiți foarte atenți. Stiu că este cald. Si eu sînt încălzit. Dar frate, acest Cuvînt este Viață dacă te ți de El. Nu este ceva, despre care vorbim numai, şi să se împlinească mai tîrziu. Este ceva care este deja aici cu noi, şi se împlineşte acum, nu ceva ce va fi, ci ceva ce este deja. Noi nu mărturisim numai, noi ştim ce a făcut El, noi ştim ce va face El, şi acuma noi spunem ce face El. Este timpul nostru. Poate noi nu vom trăi să vedem răpirea. Eu pot muri astăzi, la fel şi tu. Noi nu ştim, dar răpirea va veni. Cînd va veni noi vom fi acolo, nu vă îngrijorați, acolo vor fi toți acei care au crezut, şi au aşteptat aceasta de-a lungul anilor. Ei au umblat în lumina zilei lor, şi aici este Lumina; „Isus este acelaşi, ieri, azi, şi în veci." Uitați crezurile voastre, şi credeți acest Cuvînt. Acesta este Adevărul. Isus a spus: „Cuvintele Mele sînt Duh şi Viață." Cum vreți să primiți viață, dacă voi respingeți Viața? Cum vreți să băgați într-o dogmă, care este moartă, Cuvîntul Vieții? Dați afară Cuvîntul Vieții ca să luați moartea, cum vreți să acceptați ambele în acelaşi timp? Nu o puteți face, lăsați ca cuvîntul oricărui om să fie o minciună, fiecare dogmă este o minciună, numai Cuvîntul lui Dumnezeu este Adevărul.

Eu provoc pe oricine să-mi arate, şi eu ştiu că această bandă merge în toată lumea, orice om, orice episcop, sau oricine ar fi, să arate unde a fost botezat cineva în Noul Testament în numele Tatălui, a Fiului şi a Duhului Sfînt. Vă voi arăta cum au fost botezați fiecare, iar dacă cineva a fost botezat astfel, trebuie să fie rebotezat, pentru a primi Duhul Sfînt. Ce veți face cu aceasta? Rămîneți afară cu crezurile voastre! Dacă o faceți, veți muri! Voi sînteți vinovați că ați luat pe Domnul Vieții cu mîini rele, Cuvîntul Vieții şi L-ați răstignit pentru oameni.

Ce au făcut ei? Ei nu L-au recunoscut. Azi oamenii umblă în necunoştință, ei nu ştiu că acesta este Adevărul. Ei cred că este un fel de teorie.Ei nu sapă destul de adînc ca să intre în Duhul Descoperiri. Ei nu se roagă destul, ei nu-L cheamă destul pe Dumnezeu, ei o iau prea uşuratic. „O da, eu cred că există Dumnezeu." Desigur, dracii cred acelaşi lucru. Dracii o cred mai mult decît mulți oameni, care pretind că cred; dracul o crede şi tremură. Oamenii doar o cred şi trec mai departe, dar dracul tremură, ştiind că i se apropie judecata. Si oamenii cred, dar nu dau nici o atenție judecății care se apropie.

Vinovați de răstignirea Lui! Desigur! **„Acuz această generație, găsind-o vinovată prin acelaşi Cuvînt care i-a găsit vinovați şi atunci.** Isus a spus: „Cine Mă poate învinovăți? EL era Cuvîntul făcut Trup. Si azi acelaşi Cuvînt s-a făcut Trup.

Petru în Fapte 2, i-a acuzat pentru uciderea unui OM, Hristos care era Cuvîntul. Eu acuz această generație pentru încercarea de a ucide Cuvîntul, care s-a manifestat într-un om. Urmăriții pe Petru. Mînia lui sfîntă s-a aprins destul de mult. Fapte 2, 22:

„Bărbați Israeliți, ascultați cuvintele acestea; Pe Isus din Nazaret, om adeverit de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele şi lucrurile pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine ştiți."

O, închipuiți-vă cum s-au simțit ei.

„Ascultați voi bărbați a lui Israel …" Voi oameni din biserici, voi oameni sfinți, voi preoți, voi oameni care se presupune a fi oameni ai lui Dumnezeu, ascultați aceste cuvinte: „Isus Hristos a fost dovedit în mijlocul vostru." Acum vă spun vouă preoțimii, şi vouă oamenilor, El este aici, El care era Viața, care era în El. EL este aici, lucrînd prin oameni, şi declarîndu-se pe Sine prin semnele şi minunile pe care El le face. Si aici au atîrnat pe pereți dovezile stiințifice ale identificării Lui. Si au fost oameni care au fost morți, şi iată că acum ei sînt vii aici. Si cei mîncați de cancer sînt toți bine astăzi. Astăzi orbii văd, iar şchiopii umblă. EL este, Isus din Nazaret.

„Pe Omul acesta, au dat în mîinile voastre, după sfatul hotărît şi după ştiința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit prin mîna celor fărădelege!"

Aceasta este o acuzație? EL acuza Sinedriul. **Si eu acuz astăzi confederația bisericilor, acuz penticostalii, baptiştii, presbiterienii, şi**

fiecare denominaţiune din lume. Cu răutate, cu lăcomie egoistă aţi luat Cuvîntul Vieţii, şi L-aţi răstignit înaintea oamenilor, şi L-aţi hulit şi L-aţi numit fanatism, Cuvîntul pe care Dumnezeu l-a ridicat în mijlocul nostru, ca să dovedească că El este acelaşi, ieri, azi şi în veci, eu acuz această generaţie.

Dumnezeu S-a dovedit pe Sine că-i viu, Dumnezeu a dovedit că acesta este Cuvîntul Lui. Ce altceva aveţi decît o grămadă de dogme şi crezuri? Unde-L puteţi arăta voi pe Dumnezeul cel viu? Căci aţi respins Cuvîntul Vieţii care v-ar fi putut da aceste lucruri. O, ce timp trăim noi acum!

Petru a spus: „Voi L-aţi luat cu mîini rele şi L-aţi răstignit şi omorît!"

„Dar Dumnezeu L-a înviat dezlegîndu-I legăturile morţii, pentru că nu era cu putinţă să fie ţinut de ea."

Si prin crezurile şi organizaţiile voastre şi forma de evlavie, voi aţi negat puterea învierii Lui. Dar a sosit ceasul; ultimele zile, zilele de pe urmă, sînt aici cînd Dumnezeu a promis conform Maleahi 4, 5; şi El se va ridica în zilele de pe urmă şi va întoarce inimile oamenilor la binecuvîntările de la început, şi la credinţa de la Rusalii a părinţilor. Si voi nu o puteţi nega, şi voi nu vă puteţi opune ei. **Si acum vă condamn ca vinovaţi şi vă provoc, şi vă acuz înaintea lui Dumnezeu, că răstigniţi cu mîini rele, egoiste, denominaţionale, Cuvîntul lui Dumnezeu, înaintea oamenilor. Si vă declar vinovaţi,şi gata pentru judecată. Amin!**

Da domnilor. Eu chem acelaşi lucru pe care la chemat şi Petru. El a chemat acea generaţie la pocăinţă, eu chem această generaţie la pocăinţă, pocăinţă faţă de Dumnezeu şi la Adevărul original al Cuvîntului. Întoarceţi-vă înapoi la credinţa părinţilor. Întoarceţi-vă înapoi la Duhul Sfînt, pentru că Dumnezeu nu se poate schimba. Cînd Dumnezeu a spus: „Aceste semne vor însoţi pe cei ce vor crede." EL trebuie să susţină aceasta pînă în veşnicie; este Cuvîntul Lui.

Cînd voi spuneţi: „Strîngeţi mîna" sau „ia împărtăşania", ori altceva, sau vreun crez sau ceva care ar suna astfel; că orice beţiv, orice om, orice necredincios o poate face, orice înşelător sau prostituată poate face aceasta; să ia împărtăşania, să aibă o formă şi alte lucruri de felul acesta.

Voi o puteţi face, dar Isus a spus că aceasta va fi identificarea: „Aceste semne vor însoţi pe cei credincioşi, în toate generaţiile. În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în alte limbi, vor lua şerpi în mînă, dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma, îşi vor pune mîinile peste bolnavi şi aceştia se vor însănătoşi. Vindecaţi pe bolnavi, înviaţi pe morţi, scoateţi draci, fără plată aţi primit, fără plată să daţi."

Toate aceste aranjamente mari, pentru a face bani, şi alte asemenea lucruri, s-au amestecat în lucrurile sfinte de azi; nu-i de mirare că ei sînt aşa de plin de judecată.

Acest nou Calvar este biserica, aşa numitul loc prea sfînt, marile amvoane, altare catolice. Cel metodist, cel baptist, cel presbiterian, cel lutheran, cel penticostal, cele mai sfinte locuri, acolo a primit El loviturile cele mai grele - un nou Calvar. Unde s-a petrecut? În locurile sfinte, bisericile. De unde Îi vine răstignirea? De la păstori. Voi făţarnicilor, voi ştiţi mai bine aceasta! Nu sînt supărat, dar ceva dinăuntru mă mişcă. Dumnezeu s-a identificat complect în mijlocul vostru.

Unde a primit El împunsătura din coaste? Unde a primit El loviturile? Pe calvar. Unde le primeşte El astăzi? De la amvon. De unde veneau? Din Ierusalim. De unde vin acum? Din denominaţiuni, cele care susţin că-L iubesc. Acestea sînt cele care o fac astăzi. Al doilea Calvar, acolo a primit El loviturile împotriva Cuvîntului. Acestea sînt cele ce L-au ţintuit pe El. Cine este El? EL este Cuvîntul. Unde este El străpuns cel mai tare? La amvon, la locul cel mai sfînt, exact cum a fost atunci.

Eu am dreptul să acuz această generaţie. Am dreptul să o fac, ca un slujitor al Evangheliei lui Isus Hristos cu semnele Sale, şi dovedind că este Dumnezeu. Am dreptul să aduc o acuzare împotriva acestei generaţii. Căci cele mai grave împuşcături I-au venit chiar de la amvon, unde ei au criticat şi au spus: „Nu vă duceţi să ascultaţi acele lucruri, acelea vin de la diavolul." Chiar în locul în care se presupune că este iubit.

Si adevăratele semne care Isus a spus că vor avea loc … Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuţit decît o sabie cu două tăişuri. Cuvîntul judecă şi deosebeşte simţurile şi gîndurile inimi; şi ei Îl numesc diavol. De unde vine asta? De la amvon, locul sfînt! O Dumnezeule, cum poate privi El aceasta? Doar milă, asta-i tot, har. Nu putem face altceva decît să ne îndreptăm spre judecată. Noi sîntem deja acolo.

Gîndiţi-vă la aceasta; Cele mai grele lovituri le primeşte de la amvon. Acolo este noul Său Calvar. Ei Îl răstignesc pe El, Cuvîntul, la amvon. Cum? Cum o fac? Prin forma lor de evlavie. Exact aşa.

Încoronat de auditoriu, şi batjocoritorit! EL a primit o nouă coroană cu spini. Batjocorit, lovit de la amvon, încoronat de batjocoritori. Este El răstignit din nou? Dezbrăcat de crezuri făcute de oameni, învăţături ai denominaţiunilor, împotriva Cuvîntului Său. Ei L-au dezbrăcat, şi L-au condamnat la ruşine.

Isus spunea: „Degeaba Mă cinstesc ei" Degeaba. Nu fac nimic bun. Cui se închină ei? Ei se închinau aceluiaşi Dumnezeu. În ziua primei Lui răstigniri, ei se închinau aceluiaşi Dumnezeu. Acelaşi lucru este astăzi. Degeaba construiesc ei aceste denominaţiuni. Degeaba construiesc ei aceste seminarii. Degeaba au ei aceste crezuri, avînd ca învăţătură nişte porunci omeneşti, şi negînd Cuvîntul lui Dumnezeu. Ei sînt vinovaţi de uciderea Domnului Vieţii, prin învăţătura unor doctrine în locul Cuvîntului Său: „În zadar îmi slujesc" - dezbrăcat, lovit, încoronat.

Cînd ei văd femeile cu părul lung, ei spun: „Această femeie este cam demodată," nu-i aşa? Amintiţi-vă, aceasta este batjocură. Aceasta este coroana pe care o purtaţi. Dumnezeu a spus că este coroana voastră. Purtaţi-o cu mîndrie. Aleluia! Purtaţi-o cu mîndrie, ca şi cum aţi purta o coroană cu spini pentru Domnul vostru! Să nu vă fie ruşine! EL a spus aceasta. Nu contează ce spun aceste Isabele de azi, nu contează ce spun aceşti impostori, care stau la amvon şi-L răstignesc pe Hristos, voi purtaţi-o cu mîndrie. Dumnezeu a spus aşa. Voi doar păstraţi-o.

Încoronat din nou de batjocoritori, lovit cu crezuri de la amvon.

EL are o nouă Golgotă. Unde L-au dus? Aceste coruri bine îmbrăcate, femei cu pantaloni scurţi, cu părul tăiat scurt, şi cu faţa machiată, cîntînd în cor ca nişte îngeri talentaţi. Aceasta este noua Lui Golgotă. Doar un modern strip-tis, protejat de o lege, ca la Sodoma şi Gomora.

Dacă vedeţi o căţea pe stradă, după un timp se apropie un cîine şi apoi se întîmplă ceva …, apoi toţi vor fugi după ea. Ceva s-a întîmplat cu ea, voi ştiţi de ce? De ce aceste femei îşi dezbracă hainele şi ies afară pe stradă? Să nu îmi spuneţi că nu este acelaşi lucru. Este o identificare, nu condamn bărbatul. Dar ele sînt protejate de legea Sodomei. Eu spun că este o ruşine fărădelege pentru ele, să umble aşa. Si predicatorii de la amvoane ar trebui să aibă combinizoane în loc de haine preoţeşti! Ei stau acolo şi permit aceasta, şi le este ruşine să vorbească împotriva lor, pentru că denominaţiunea lor i-ar da afară. Prin aceasta voi răstigniţi pentru adunare, Cuvîntul lui Dumnezeu, care spune că este o ruşine pentru o

femeie, să poarte o îmbrăcăminte care aparţine bărbatului! Eu condamn acest lucru. Îi acuz ca o crucificare a Cuvîntului lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Femei cu părul scurt, purtînd pe stradă pantaloni scurţi, şi stau şi cîntă la cor.

Cineva m-a întrebat, o femeie: „Unde crezi că le-au găsit?"

Am spus: „Dacă Domnul mi-ar cere să deosebesc o duzină din toată lumea aş fi speriat de moarte." Stînd acolo, prin darul deosebiri duhurilor, am văzut asupra lor astfel de lucruri murdare, fumînd şi stau la cor, şi cîntă în această condiţie, lăsînd pe ascultători să le vadă, ca şi cum ele ar fi … „Dacă ea poate face aşa ceva, atunci o pot face şi eu."

O viaţă creştină, este o viaţă de sfinţenie şi puritate de slujire, predicatorule. **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos, pentru indecenţă şi murdărie.** Ei au adus Evanghelia în dizgraţie. Si cei ce încearcă să o ţină sînt numiţi fanatici, numiţi demodaţi. Prostie! **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos.**

Doar un strip-tis modern de pe stradă cîntă în cor, care fumează, spun glume murdare, au trei sau patru bărbaţi, şi apoi după al şaselea vin şi cîntă în cor, pentru că au voce. Voi sărmani intelectuali, pierduţi duhovniceşte, lepădaţi pe baza propriilor voastre temeiuri, voi citiţi aceaşi Biblie pe care o citeşte orice om; dar aţi respins Duhul lui Dumnezeu, pînă acolo spune Biblia, că li se va trimite o lucrare de rătăcire, să creadă o minciună, şi să fie blestemaţi de ea! Voi chiar credeţi că sînteţi bine, iar Biblia spune, că voi o veţi crede şi veţi fi blestemaţi de aceaşi minciună pe care voi o credeţi a fi adevăr. **De aceea vă acuz, prin Cuvîntul lui Dumnezeu.** Voi învăţaţi pe oameni greşit, şi răstigniţi principiile lui Hristos de sfinţenie, şi viaţa de sus.

O persoană poate păşi pe stradă, şi să fie o altă persoană. Predicatorii stau pe stadioane şi fumează - pietre de potignire. Femeile în corurile lor poartă pantaloni scurţi, părul tăiat şi se machează, şi ei le numesc soră cutare şi cutare, iar Biblia condamnă aceste lucruri. Păstorul le spune: „Mergeţi la petreceri, rămîneţi însă membri ai unei biserici, păstrînd mărturia şi trăiţi cum vreţi …"

Să nu credeţi că vorbesc numai de presbiterieni, eu vorbesc de voi penticostali. Voi aţi cunoscut odată Adevărul, dar v-aţi gîndit că nu-L puteţi ţine. Voi n-aţi putut ţine păstorul vostru. Păstorul vostru nu şi-ar fi putut păstra slujba, aşa de bine renumită, şi o biserică aşa de mare în care să predice, dacă ar fi condamnat aceste lucruri.Organizaţia l-ar fi dat afară. Aşa că el trebuia să-şi păstreze slujba. De aceea el şi-a vîndut dreptul de întîi născut, pentru blidul de linte al lumii ca Esau. Si ce va primi el pentru asta? Căderea în prăpastie, şi să fie blestemat. **Îi acuz ca prostituaţi al Evangheliei.**

Eram într-o zi la un studiu, într-o mare biserică penticostală, cu fruntaşii acestora. Ei nu stiau că eu eram acolo. Si am văzut la cor aceşti Rickys şi Ricketos vopsite. Nici una nu avea părul lung; toate cu părul tăiat scurt, şi toate machiate. Si acei mici Rickys în jurul lor. Si un alt om strîngea colectă pentru misiune. El acţiona ca un orb, umbla cu coşuleţul printre rînduri, spunînd tot feluri de hule despre strîngerea colectei; şi ei s-au suit la cor să cînte „Mesia" . O Doamne! Si ar fi putut face o treabă bună, dar nu era locul potrivit. NU, era moartă! Vedeţi? Asta este. Aceasta este noua lui Golgotă.

Dacă o femeie cu părul lung şi nemachiată, îmbrăcată cum trebuie, ar veni să cînte acolo, ei şi-ar bate joc de ea. Dacă ea ar îndrăzni să spună ceva despre aceasta, ei ar da-o afară de la cor. Lăsaţi un predicator al Evangheliei să spună ceva despre asta de la amvon, şi ei îl vor da afară din organizaţie. Voi răstigniţi pe Fiul lui Dumnezeu din nou, şi-L expuneţi la o ruşine publică. Evanghelia Lui pe care pretindeţi că o predicaţi, voi ÎL răstigniţi. **Acuz această generaţie care -L respinge pe Hristos prin Cuvîntul lui Dumnezeu şi prin puterea Lui, din aceste zile de pe urmă care dovedesc că El este încă viu!**

Da, ei sînt împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu legitimat în mod precis. Organizaţiile lor nu-L pot suporta.

Marile biserici şi denominaţiuni sînt noua Lui Golgotă. O spun din nou: „Strip-tisul lor modern este prezent în corurile lor. Marii preoţi, a fiecărui denominaţiuni, strigă la fel ca acei mari preoţi de atunci: ‚Vino jos şi arată-ne o minune'!" Aceasta a fost prima răstignire. La fel este şi astăzi. I-am auzit spunîndu-mi: „Am auzit că învii morţi, nu-i aşa? De ce nu te duci la cimitir, ai acolo un copil şi pe nevastă-ta."

Lui Isus I-au spus: „Am auzit că invii morţi, avem un cimitir plin, vino şi învie." O prostie produce o prostie.

Mari biserici, mari coruri, şi mari preoţi ai zilei de azi spun: „Vino şi arată-ne o minune, ce denominaţiunea noastră n-o poate face?"

După o emisiune radiodifuzată în Jonesboro Arcansas, în care am vorbit despre o femeie, care a fost vindecată, un bărbat aparţinînd unei anumite denominaţiuni a spus: „Eu provoc pe oricine să-mi arate un miracol (o minune)." M-am dus la un doctor, şi la un bărbat care fusese vindecat de cancer, şi la o femeie care fusese bolnavă 20 de ani în cărucior, şi a fost vindecată, şi i-am luat cu mine. Am fost la el şi i-am spus: „Iată-i, acuma eu vreau cei 1000 de dolari pe care tu le-ai promis."

El a spus: „Bine … să vezi … păi … nu-i am aici, sînt la Warco - Texas, unde este cartierul nostru general."

Am spus: „Bine vom merge acolo să-i luăm. Vom pleca mîine." I-am mai spus: „Aici este un doctor care spune că acest om a avut cancer. Iată analizele şi radiografia lui cu raze X. Aici este o femeie, despre care toţi vecinii ştiu că a fost bolnavă de 20 de ani în cărucior, şi acuma merge. A umblat de la un doctor la altul; şi iat-o acuma aici. Ai spus că dai 1000 de dolari, eu vreau să-i pun în fondul misiunii."

„Sînt la Waco - Texas," a spus el.

„Vom pleca mîine să-i luăm," i-am spus.

El a mai spus: „Stai puţin să-ţi spun ceva: „Voi lua o fetiţă cu mine, voi lua un aparat de ras, şi-i voi tăia mîna, iar tu o vei vindeca înaintea fraţilor noştri, şi ei îţi vor da banii."

Am spus: „Diavole!"

„Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu, dă-te jos de pe cruce. Spune-ne cine Te-a lovit." Numai cu o zdreanţă pe El, ei Îl loveau şi spuneau: „Dacă eşti un prooroc, spune-ne cine Te-a lovit?"

Dacă eşti Fiul lui Dumnezeu dă-Te jos de pe cruce!

Conducătorii orbi ai celor orbi. Ei au nevoie de vindecare mintală; un om care face asemenea lucruri, sau spune astfel de lucruri, ar avea nevoie de vindecare a minţilor. Desigur.

Un vechi şi cunoscut refren: „Arată-ne o minune. Stăpîne, am dori să vedem o minune de la Tine." Cînd în fiecare zi se petreceau, aşa cum Dumnezeu le călăuzea să-se întîmple.Dar ei nu erau prezenţi. Si dacă erau Îl numeau Belzebul, diavolul. „Stăpîne am vrea s-o faci cum o vrem

noi, am vrea să mergi acolo unde am vrea noi!" O da! Ei nu-L puteau mînui. Acesta este motivul pentru care ei L-au alungat din mijlocul lor. Ei încearcă să facă acelaşi lucru şi astăzi. Si prin conciliul ecumenic ei vor reuşi s-o facă. Toate vor intra acolo; acest vechi şi cunoscut strigăt. Aici vedem din nou locul cel mai religios, cei mai şlefuiţi teologi, strigînd din nou împotriva Lui. Cei mai buni teologi care ar fi trebuit să ştie, cele mai mari biserici şi cei mai instruiţi teologi Îl aruncă din mijlocul lor. Ei nu-L vor. Voi spuneţi: „Asta este greşit frate Branham!" Atunci nu aţi fost aici să vedeţi: „Epocile Bisericii," sau să ascultaţi predica. N-aţi fost aici să auziţi cum Epoca Bisericii Laodicea este singura în care ei L-au dat afară din biserică. EL era afară, bătînd la uşă, încercînd să reintre. Ei L-au aruncat afară, pentru că nu I-au mai găsit nici o întrebuinţare. Ei Îl răstignesc din nou. Amin!

Vă amintiţi că proorocul din Cuvîntul lui Dumnezeu, ne-a spus dinainte în 2 Timotei 3, că în zilele de pe urmă, vor veni batjocoritorii. Ei vor fi neînfrînaţi, trufaşi, iubitori mai mult de plăceri decît de Dumnezeu, clevetitori, neînduplecaţi, neîmblînziţi, disprețuind pe cei buni, vînzători şcolaţi, avînd doar o formă de evlavie, dar făgăduindu-i puterea. Îndepărtează-te de aceştia, căci astfel de oameni, iau femei proaste cu părul tăiat scurt, cu pantaloni scurţi, şi fețe machiate din loc în loc. Exact aşa este. El spune: „Îndepărtează-te de acest lucru în zilele de pe urmă."

Să ne supunem proorocului. „Îndepărtaţi-vă de aceste lucruri în zilele de pe urmă!" Voi de aici; Vorbesc acuma Bisericii, DA îndepărtaţi-vă.

Slujitorii din acest timp ar trebui să ştie aceste lucruri. Ei ar fi trebuit să-L cunoască pe Isus în zilele Lui. Dacă L-ar fi cunoscut, ar fi cunoscut acum timpul, dar ei nu-L cunosc.

Aşa cum învăţătorii evrei din vremea Lui ar fi trebuit să-L cunoască prin ziua Lui, aşa este astăzi cu Cuvîntul lui Dumnezeu legitimat deplin. EL era Cuvîntul, şi El a dovedit că El este Cuvîntul. EL a dovedit că El era Cuvîntul pentru ziua aceea. Si Dumnezeu a dovedit azi că El este Cuvîntul din această zi. Lumina acestui timp. Ei ar fi trebuit s-o cunoască atunci, şi ei ar fi trebuit s-o cunoască acum. **Ei L-au răstignit atunci, şi ei ÎL răstignesc acum. Îi acuz de aceasta, pentru că Dumnezeu îi va face să plătească pentru aceasta. Aceasta sclipeşte încă în mine.**

Dumnezeu a fost în zilele acelea iară pe pămînt. Isus le-a spus: „Ierusalime, Ierusalime, cît de des am vrut să te strîng într-un singur grup mare, dar tu n-ai vrut." Dumnezeu a încercat să-şi reunească poporul Lui, acum în zilele de pe urmă, dar voi n-aţi vrut. Voi aţi dorit crezurile voastre, aşa că acum sînteţi sortiţi distrugerii! Aceasta a primit-o Ierusalimul. El a fost distrus, ars, n-a mai existat. Si aceasta va fi exact într-una din aceste zile, cu toate aceste lucruri mari de aici. Marile voastre crezuri şi denominaţiuni, vor muri şi vor dispărea, dar Cuvîntul lui Dumnezeu va fi în veci, şi va trăi în veci.

Cele mai grele răni Le-a primit în casa aceasta, zişilor prieteni! Gîndiţi-vă la aceasta! Stop! Eu mai aştept încă un minut! Slujitori, gîndiţi-vă la aceasta! De unde Îi vin rănile? Din casa aşa zişilor prieteni. Aşa cum a fost atunci, aşa este şi acuma. Gîndiţi-vă, la Calvar. EL n-a fost înconjurat de barbari sălbatici, ci de slujitori care susţineau că-L iubesc. Si azi cînd Evanghelia este legitimată deplin, cînd marile semne ale învierii Sale sînt dovedite printre noi, nu sînt cei de pe stradă care sar la voi, ci aşa zişi slujitori. Acei care ar trebui să-L iubească, sînt acei care-L înconjoară azi. Noi nu vrem să avem aşa ceva printre noi, noi nu vrem ca acest om să ne conducă. Noi nu dăm nici un ajutor, nu vom coopera la aceasta în acest oraş, dacă se întîmplă astfel de lucruri. Nu este altceva decît spiritism, este diavolul. Necunoscînd Cuvîntul lui Dumnezeu, orbul conduce pe orb, ca şi atunci … Gîndiţi-vă!

Puterea de a vindeca şi de a elibera bărbaţi şi femei de dragoste pentru această lume, pentru părul tăiat scurt, pentru fețe vopsite, care se numesc creştine, şi duc o astfel de viaţă. Fumează, spun glume murdare, stau într-o societate misionară şi ţes, cos şi bîrfesc, ies pe stradă în pantaloni scurţi, şi alte asemenea lucruri, şi se numesc creştine în faţa altor femei.

Voi vă amintiţi de povestea mea despre caracterul sclavului, el ştia că era un fiu al unui rege. Ce trebuia să fim noi acolo, voi bărbaţi şi femei? Aceşti preoţi, aceste amvoane, unde El a primit lovituri, ei au arătat acest fel de viaţă şi l-au aprobat printre oameni, acolo L-au străpuns ei. Ei neagă Puterea care le eliberează de aceasta, şi aprobă astfel de lucruri, care sînt contrar Cuvîntului lui Dumnezeu, de exemplu; ca o femeie sa-şi taie părul scurt, sau să-şi vopsească faţa, sau să poarte pantaloni scurţi. Este contrar Cuvîntului lui Dumnezeu, dar ei o aprobă, producînd un alt Calvar. Unde? Pe stradă? La bar? Nu, ci la amvon, la amvon!

Care era strigătul lor? „EL se face pe Sine Dumnezeu." Ei Îi neagă divinitatea (dumnezeirea). Ei încearcă să-L divinizeze şi fac trei din El, cînd El este Dumnezeu, El era Dumnezeu, El va fi întodeauna Dumnezeu, acelaşi ieri, azi, şi în veci. Cînd le vorbeşti de un singur Dumnezeu, ei îţi rîd în faţă, şi spun: „Noi credem într-o sfîntă treime." SI EU CRED ÎNTR-UN SINGUR DUMNEZEU SFÎNT! Puterea Lui de a vindeca, de a elibera, şi să ia de la oameni, iubirea de lume, să ne elibereze ca pe Maria Magdalena.

T¸ineţi minte, ea era o mică Isabelă vopsită. Avea şapte draci în ea. Era o femeie care făcea strip-tis, ca aceste femei de azi pe stradă. Oriunde vă duceţi puteţi vedea aceasta. Aşa cum era în zilele Sodomei, aşa va fi. Priviţi în jur dacă nu credeţi. Peste tot, deschideţi un ziar, o revistă. Ce găsiţi? T¸ineţi minte ce s-a spus: „Cînd fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau mai frumoase, ei le-au luat de neveste."

Priviţi la ruşinea din Anglia. Priviţi la ruşinea de aici. Priviţi toate lucrurile au devenit o casă a prostituţiei. De ce este aşa? De ce a devenit Rusia comunistă? Datorită vulgarităţii, şi murdăriei, şi lipsă de putere a bisericii catolice. Aceasta este exact, de ce această naţiune preia comunismul într-o confederaţie a bisericilor, unindu-se cu biserica catolică, care va uni comunismul cu catolicismul. Si aici ei o fac. De ce? Pentru că ei au respins Evanghelia care îi separă şi îi face oameni diferiţi. Acesta este motivul. Si slujitorii amvonului arată aceste lucruri pentru un bon de masă, pentru a susţine un crez, ei spun: „Eu aparţin de cutare şi cutare," schimbînd Puterea lui Dumnezeu cu educaţia.

EL le eliberează din acest neam ticălos, ca pe Maria Magdalena. Adevărata Putere care a putut lua această femeie de pe stradă, şi s-o facă să se îmbrace corect, să acţioneze ca o doamnă, să facă din ea o creştină, a fost condamnată Puterea, şi au răstignit Omul pe Calvar.

Si astăzi adevărata Evanghelie şi Duhul Sfînt, care iau aceste femei desbrăcate de pe stradă, şi le face să se îmbrace, şi să acţioneze ca nişte creştine, ei o numesc fanatism şi nu o vor în adunarea lor, pentru că le agită oamenii, şi fac şi pe alte femei să facă la fel. Ce fac ei? Ei Îl elimină aşa cum au făcut şi atunci. Si acum ei răstignesc Adevăratul Cuvînt, şi spun că este pentru un alt timp. **Îi acuz din nou. Exact cum au fost acuzaţi atunci!**

Semnul care l-a făcut pe acel îndrăcit să se îmbrace. Voi ştiţi, dacă o persoană îşi scoate hainele de pe ea, este nebună. Dar o femeie? Îndrăcitul era nebun; el îşi smulgea hainele de pe el. Dumnezeu prin Puterea Sa, l-a făcut să se îmbrace, şi cu mintea întreagă stătea în faţa lui Isus. Priviţi la Puterea care l-a făcut pe Bartimeu să vadă, chiar în mijlocul crezurilor lor. EL a fost pe pămînt cînd era tot atîta necredinţă ca şi astăzi, dar asta nu

L-a oprit. EL a mers mai departe. EL nu i-a înşelat, El le-a spus: „Voi sînteţi de la tatăl vostru - diavolul." EL a condamnat totul.

Puterea care l-a înviat pe Lazăr, şi care a înapoiat viu pe fiul femeii din Nain (O Doamne)! Puterea care a putut face aceste lucruri, Cel care a spus dinainte lucrurile care se vor întîmpla. „Acolo este un măgăruş legat de un stîlp …" Si toate lucrurile pe care El le-a prezis; adevăratul Om care stăpînea Paştele. „Afară cu El, noi nu-L vrem printre noi şi oamenii noştri. EL poluează învăţătura noastră." Si ei L-au răstignit.

La fel este şi astăzi: „Afară cu Duhul Sfînt!" Ei nu vor să aibă de-a face cu El: „EL condamnă aceste lucruri, şi le spune oamenilor; noi nu vrem să se amestece în organizaţia noastră, este împotriva crezurilor noastre." Ei Îl răstignesc din nou. O Doamne!

Observaţi, ei numesc asta fanatism. Ei L-au numit şi pe El un fanatic. L-au făcut nebun. Oricine ştie că Biblia spune, că atunci cînd Isus era acolo, fariseii au spus: „Acest Om este un Samaritean, şi El este dement." Ce înseamnă dement? Nebun, „Omul este nebun. Aceştia sînt o grupă de oameni nebuni care-L urmează. EL este Beelzebul."

Ei spun din nou acelaşi lucru. „E ceva ca o vrăjitoare, e un ghicitor," punîndu-L din nou pe crucea ruşinii. Care cruce? Care ruşine? EL este Cuvîntul legitimat, ei au rîs de El, spunînd că este de la diavolul.

EL a spus: „Ei numesc lucrurile Sfinte ale lui Dumnezeu, că-s făcute de un duh necurat." Nici o iertare pentru aşa ceva, făcîndu-L de ruşine, încercînd să-L expună, numindu-L fanatic sau înşelător.

„Nu vă duceţi acolo. Nu participaţi la întîlnirile lor." Ce fac ei prin aceasta? Ei iau cuiele lor denominaţionale şi-L pironesc. Aceşti învăţători, vînzători de plăceri lumeşti, neevlavioşi, nebuni denominaţional, iau cuiele denominaţionale, şi răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu din nou cu ele de la amvon. De ce o fac? Ei iubesc laudele oamenilor, gradele pe care i le dă biserica, mai mult decît dragostea de Cuvîntul lui Dumnezeu. Eu îi condamn. Ei se pot conforma lumii, pentru că nu se pot conforma Cuvîntului, pentru că ei deja s-au conformt lumii. Această zi fătarnică în care trăim!

Nu este un Calvar suficient pentru Domnul meu! De ce faceţi asta? Voi care presupuneţi că-L iubiţi, voi care cunoaşteţi că aceasta este Cuvîntul Lui, voi care puteţi citi Apocalipsa cap. 22: „Oricine va scoate sau va adăuga un Cuvînt," de ce o faceţi? Nu este suficient un Calvar pentru El? Eu stau în apărarea Lui. Eu sînt avocatul Lui. Si eu vă condamn prin Cuvîntul lui Dumnezeu. Schimbaţi-vă căile sau veţi merge în iad; Denominaţiunile voastre vor fi zdrobite. Eu vă acuz în prezenţa Judecătorului. Voi cu forma voastră de evlavie, fătărnicie . Nu este suficient un Calvar?

Aşa cum a spus Stefan: „Care din părinţii voştrii nu a făcut aceasta? Petru a zis acelaşi lucru: „Cu mîini rele L-aţi răstignit pe Domnul Vieţii."

N-a spus însuşi Isus: „Care din părinţii voştri n-a omorît pe profeţi? Si voi împodobiţi mormintele lor?" Aşa trebuie să se întîmple celui neprihănit, de-a lungul vremurilor. **Eu acuz aceşti oameni lustruiţi, care merg la biserică, care-L resping pe Hristos în aceste zile. Voi cu forma voastră de evlavie, răstigniţi pe Hristosul meu a doua oară, spunînd că aceste cuvinte sînt pentru o altă zi, şi nu pentru această zi. Vă acuz! Sînteţi vinovaţi de aceaşi crimă, de care au fost ei în ziua răstignirii. POCĂIT¸I-VĂ şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, sau veţi pieri!**

O spun din nou: „Acolo bisericile, ei învăţătorii, răstignesc prin hulă pe El, Cuvîntul." Doamne ai milă! Lăsaţi-mă să o spun încă odată; s-ar putea să fie neclar pe bandă: „Aici, bisericile; ei, sfinţii; răstignesc prin hulă; pe El, Cuvîntul." Nici o mirare, că astăzi este acelaşi lucru.

Printre stînci crăpate, şi cer întunecat,
Mîntuitorul meu, a murit cu capul aplecat,
Dar perdeaua deschisă, calea a arătat,
În bucuria cerească, şi în ziua fără sfîrşit.

O spun sub inspiraţia Duhului Sfînt: **„Cine este de partea Domnului? Să vină sub acest Cuvînt!"** Dumnezeu va aduce cu siguranţă această generaţie rea, care neagă şi-L respinge pe Hristos, la judecată pentru hulă, răstignirea Cuvîntului Lui identificat. Voi mergeţi la judecată. Eu acuz aceasta. Moise a spus: „Cine este de partea Domnului, să vină la mine," cînd Stîlpul de foc era acolo cu legitimare. Cine este de partea Domnului? Să ia Cuvîntul, să-şi nege crezul, şi să-L urmeze pe Isus Hristos în fiecare zi. Si eu vă voi întîlni în acea dimineaţă.

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune:

„O Doamne Dumnezeule, dătătorul Vieţii veşnice, şi Autorul acestui Cuvînt, care L-a înviat din morţi pe Domnul Isus, care S-a identificat pe deplin, înaintea unei generaţii de necredincioşi. A fost o dimineaţă lungă. Mulţi stau aici, iar benzile vor merge în toată lumea. Slujitorii o vor asculta la studiile lor. Eu mă rog pentru ei Doamne. Lasă ca aceste cuvinte să cadă adînc în inimile lor, să taie, să îndepărteze totul ce este lumesc în ei, ca să poată spune ca acel slujitor metodist din Kentucky, care mi-a spus: *„Cînd am auzit; - Cele şapte epoci ale Bisericii - am auzit ca un strigăt; - Ieşi afară din zidurile Babilonului."* El mi-a mai spus: „Am renunţat şi am ieşit. Eu nu ştiam ce drum să aleg sau ce să fac, dar am ieşit." Binecuvîntat să fie curajul acestui tînăr însurat, cu doi sau trei copii.

Dumnezeule, fie ca mulţi să afle drumul spre Cuvîntul Tău, singurul drum al Vieţii, căci El este Cuvîntul. Mă rog pentru fiecare, Tată. Spunînd aceasta nu o spun din cruzime, ci din dragoste; pentru că dragostea mustră. Si eu mă rog Dumnezeule, că oamenii o vor primi ca o mustrare.

TU, care a trebuit, să-i corectezi, Te-ai rugat pentru ei la cruce spunînd: „Tată iartă-i, ei sînt orbi, ei nu ştiu ce fac." Eu mă rog pentru aceşti slujitori de azi, care răstignesc din nou Cuvîntul, şi-L înlocuiesc prin ţinerea crezurilor lor, şi denominaţiunile şi dogmele lor. Si apoi în faţa oamenilor, ei critică Adevărul real, pe care Dumnezeu l-a legitimat, a fi Adevărul Lui. Noi ne rugăm pentru ei Tată, ca Tu să-i chemi din nou la Masa Ta de nuntă. Si fie ca ei să vină de această dată, şi să nu găsească scuze. Căci eu îmi dau seama, că zilele de pe urmă ar fi trecut deja. S-ar putea să fie prea tîrziu deja. Eu sper să nu fie aşa.

Binecuvîntează această mică adunare de aici. Ei nu au plecat, stau liniştiţi şi ascultă. S-ar putea să fi stat două sau mai multe ore la această adunare, şi au auzit Cuvîntul Tău. Ei nu au ieşit, ei au stat liniştiţi şi au ascultat. Mulţi dintre ei aşteaptă mîncarea, şi femeile stau cu copii lor şi aşteaptă. Ei se ţin de fiecare Cuvînt.

Doamne eu îmi dau seama ce se va întîmpla cu mine în ziua judecăţii, dacă îi călăuzesc greşit pe aceşti oameni. Eu sînt conştient Doamne, atît de conştient, cît pot simţi că încerc ca să-i aduc la Cuvînt, şi să-i las să trăiască după Cuvîntul Tău. Spunîndu-le că Tu eşti acelaşi, ieri, azi, şi în veci, marele Duh Sfînt, este Isus Hristos sub forma Duhului Sfînt, acelaşi Om. Tu ai spus-o: „Încă puţină vreme, şi lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veţi vedea, căci Eu voi fi cu voi, şi în voi." Si eu ştiu că acesta eşti Tu Doamne. Si noi Te credem pe Tine, pentru că noi Te-am văzut făcînd aceleaşi lucruri în mijlocul nostru.

Noi ne predăm şi pe noi înşine astăzi, noi o facem aici în această adunare. Si pe benzi Doamne, chiar în acest moment, fie ca fiecare bărbat şi femeie, băiat sau fată, care aud, fie ca ei să facă o adîncă consacrare şi predare completă în slujba Domnului.

Cercetează pe cei ce ascultă Doamne - în Putere - şi vindecă pe cei bolnavi. E aici un băiat paralizat. Lasă ca marele Duh Sfînt … Noi ştim doar că stăm în prezenţa Lui Dumnezeu. EL o va face. TU poţi merge prin radio şi televiziune, prin ţară, şi să vindeci pe bolnavi. TU ai trimis Cuvîntul Tău, şi El i-a vindecat. TU poţi face aceleaşi lucruri acum, eu mă rog Dumnezeule ca Tu să vindeci fiecare bolnav, fiecare paralizat, fiecare om nenorocit, aici şi pentru ascultătorii acestor cuvinte. Îngăduie Doamne. Rugăciunea mea este pentru ei. Cu dragostea lui Hristos în inima mea, şi cu simţul nevoilor lor în prezent, Doamne Ia-le pe Altarul de Jertfă, unde Trupul însîngerat al Mielului, stă ca Jertfă pentru bolile şi păcatele noastre. Eu cer milă pentru acest popor. Vreau să stau în spărtură pentru ei ca Moise, o Doamne, şi spun: „Dumnezeule ai încă puţină milă de ei, şi dă-le o altă şansă!" Nu-i judeca acum Doamne, lasă ca Evanghelia să meargă numai puţin mai departe.

Ei sînt condamnaţi, Doamne. Mă rog ca marea Ta milă şi har, să se extindă pînă la ultima persoană, căruia nume este scris în Cartea Vieţii. Si ştiu că ei vor. Nu este greu să te rogi în concordanţă cu Cuvîntul Dumnezeiesc. Cuvîntul care a fost legitimat, Cuvîntul care a hotărit pe aceşti oameni, dinainte de întemeierea lumii. Nu este greu de rugat, ca Tu să mîntuieşti pe acei a căror nume este scris în Cartea Vieţii, pentru că ştiu că Tu o vei face. Isus a spus: „Tot ce Mi-a dat Tatăl, va veni la Mine." Si nici un om nu poate veni, decît dacă îi este dat.

Acum mă rog Dumnezeule, ca oriunde cad aceste Cuvinte, cît aici, cît şi cei ce ascultă benzile, Duhul Sfînt va chema chiar acum, orice persoană hotărîtă dinainte de întemeierea lumii, cînd numele lor a fost pus în Cartea Vieţii a Mielului. Fie ca ei să audă Vocea lui Dumnezeu vorbită astăzi, şi ca acea voce interioară, să vorbească în inimile lor, spunînd: „Aceasta este Calea, mergi pe ea!" Îngăduie aceasta Tată. O cer în Numele lui Isus.

În timp ce stăm cu capul aplecat: „Voi credeţi că acesta este Adevărul?" Eu pun mîinile peste aceste batiste, pentru bolnavi. Vreau să vă pun o întrebare. Sînt obosit nu mai sînt tînăr. Stiu că trebuie să spun tot ce pot în fiecare lucru mărunt, pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Trebuie să predic de fiecare dată cînd am ocazia, fie că simt sau nu. Eu vin aici fiindcă simt că trebuie să o fac. Eu vreau să o fac. Si eu vă iubesc. Si eu nu spun lucrurile acelea pentru că o vreau, este o presiune în mine. Chiar acest lucru care a fost legitimat, este lucrul care mă presează să fac aceste lucruri. Si eu o spun cu dragoste. Nu vreau să jignesc bărbaţii şi femeile noastre, ci vreau să vă aduc într-un loc îngust, de unde puteţi vedea corecţia şi nuiaua Domnului, **că voi trebuie să veniţi înăuntru, acum. Nu o respingeţi! Voi, poate aţi aşteptat prea mult.**

Si voi care doriţi să veniţi de partea Domnului, cu o deplină predare în inima voastră, din auditoriu sau cei ce aud de pe benzi; nu ridicaţi mîna dacă nu o credeţi. Acum dacă voi cu adevărat intenţionaţi să veniţi la Domnul, cu o viaţă mai consacrată, aş vrea ca voi să ridicaţi mîna voastră dreaptă, acuma. Domnul să vă binecuvînteze. Voi v-aţi consacrat din nou lui Hristos. Să mergeţi să purtaţi disprețul. Spuneţi: „Eu vreau să port astăzi disprețul." Si eu am ambele mîini ridicate. „Eu vreau să port disprețul lui Isus Hristos asupra mea." Eu port cu bucurie această etichetă de „fanatic sfînt", sau oricum ar numi-o. Eu o port cu mîndrie, pentru că este de dragul Domnului meu. Eu o port cu mîndrie. Nu vreţi să faceţi la fel? Ridicaţi mîinile şi spuneţi: „Prin harul lui Dumnezeu, eu vreau."

Ucenicii s-au întors, socotind ca o mare onoare, să poarte ocara Numelui Său. Vreţi să purtaţi disprețul vreunui star al Holywodului, sau a vreunui membru de biserică? Sau vreţi să purtaţi ocara Cuvîntului lui Isus Hristos? „Dă-mi ocara Cuvîntului Tău, Doamne! Eu ştiu că El a purtat disprețul Cuvîntului lui Dumnezeu. Vreau să o port şi eu Doamne!"

Si această cruce sfinţită, vreau să o port,
Pînă cînd moartea mă eliberează,
Atunci mă voi duce acasă,
Ca să-mi pot purta coroana mea …

Acolo va fi o coroană pentru noi, într-o zi. Acuma o face. Cînd viaţa pămîntească se va sfîrşi, noi ştim că totul va fi bine.

Aici nu este loc suficient, ca oamenii să se adune în jurul Altarului. Locul vostru, unde vă aflaţi acum, poate să fie Altarul vostru. Să ne rugăm.

Părinte ceresc, mi s-a părut că aproape toate mîinile celor tineri şi bătrîni, au fost ridicate în acest loc. Si eu mă rog, ca oriunde se aude această bandă, oamenii să ridice mîinile şi să îngenuncheze. Tată şi mamă, srîngeţi-vă mîinile şi spuneţi: „Dragă, noi am fost destul timp membrii unei biserici, hai să venim la Hristos." TE rugăm îngăduie aceasta Doamne.

Binecuvîntează aceşti oameni. Mă rog ca Tu să le dai o viaţă consacrată, o Doamne. Mulţi dintre ei sînt oameni buni Doamne. Ei sînt poporul Tău; ei doar acuma au recunoscut Adevărul. Si eu mă rog ca Tu să le areţi acuma Adevărul Tău, „Cuvîntul Tău este Adevărul."

Cum ai spus în Evanghelia lui Ioan cap. 17: „Sfinţeşte-i în Adevăr, Cuvîntul este Adevărul." Cuvîntul este încă adevărat, El este întodeauna Adevăr, pentru că este Dumnezeu. Si eu mă rog ca Tu să-i sfinţeşti prin Adevăr. Sfinţeşte-i, purifică-i de toate crezurile şi denominaţiuni, purifică-i de toate lucrurile lumeşti, spre o viaţă consacrată Cuvîntului. Îngăduie aceasta Doamne. Ei sînt ai Tăi acum, Tu ai promis c-o faci. Si eu ca slujitor al Tău, eu ofer rugăciunea pentru ei în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele aplecate, pentru rugăciune, lăsaţi-ne să cîntăm acest cîntec:

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfinţează toată durerea mea, (Gîndiţi-vă la aceasta)
Vina mea, e roşie ca sîngele,
Dar va fi albă ca zăpada."

Ieri am fost la un croitor, şi el mi-a luat măsura pentru un costum, pe care l-a cumpărat un frate de aici din adunare. El îmi spunea: „Costumul tău arată aşa de gros, eu îţi voi cumpăra unul mai uşor."

Cînd m-am dus după costum, croitorul îmi spusese: „Umărul drept este lăsat, de parcă a dus o greutate."

Eu m-am gîndit. „Da, o sarcină de păcate, dar Isus le-a plătit pe toate!" Gîndiţi-vă la aceasta cînd vom cînta:

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfinţează toată durerea mea,
Vina mea, e roşie ca sîngele,

Dar va fi albă ca zăpada."

Doamne, ai milă de noi astăzi, lasă ca Cuvîntul să pătrundă adînc în inimile noastre, o Doamne. Acest Cuvînt este mai important decît mîncarea. „Cuvîntul Meu este o hrană." TU ai spus. Si aceasta este ceea ce hrăneşte sufletele noastre flămînde.

Doamne ia-ne şi modelează-ne, ia-mă împreună cu ei, vreau să merg cu ei. Merg la Calvar acum, Doamne, prin credinţă împreună cu această adunare. Iartă-mă Doamne. Am greşit de multe ori Doamne, aici recent, era să renunţ să mai predic. Oamenii nu mă ascultau, făceau mereu aceleaşi lucruri, şi eu m-am descurajat. Am făcut un complex, o Doamne. Cu două săptămîni în urmă, cînd Tu mi-ai dat acest semn acolo sus citind Biblia, şi văzînd că i-ai spus lui Moise, exact aşa cum a fost acel vis; că acolo era un munte care va fi un semn pentru el. Atunci am ştiut imediat că am lăsat o mulţime de oameni bolnavi în urma mea, şi că slujba mea nu este numai o slujbă profetică, ci să şi învăţ acest Cuvînt, şi să mă rog pentru cei bolnavi. Si Tu ai lăsat ca să cadă un om mort aici, şi apoi L-ai înviat ca să confirmi că acesta este Adevărul. TU Îţi confirmi întodeauna Cuvîntul Tău.

Acum Doamne confirmă Cuvîntul Tău, în timp ce stau înaintea Tronului Tău. Ia pe fiecare din aceşti oameni Doamne, ia lumea din noi. Ia-mă Doamne în timp ce sîntem în prezenţa Ta. Doar ia Cuvîntul, sfărîmă inimile noastre. Dumnezeule, chiar acum îndepărtează lumea, şi grija lumii de la noi. Lasă-ne să fim creştini consacraţi, o Doamne, să fim iubitori, buni, şi calzi, purtînd roadele Duhului. Vrei Doamne? Noi sîntem înaintea Tronului Tău. Păcatul a lăsat o pată purpurie pe fiecare din noi, dar Sîngele Tău o poate îndepărta Doamne, şi să o facă albă ca zăpada. Îngăduie aceasta în timp ce noi Te aşteptăm pe Tine. Ia-ne, sîntem ai Tăi, consacră-ne viețile pentru Tine. În Numele lui Isus Hristos; îngăduie aceasta Doamne, pentru fiecare dintre noi.

Zdrobeşte inima mea Doamne. Eu văd toate greşelile mele, eu văd greşelile. Doamne, de acum voi încerca să trăiesc, cît voi putea de bine, pentru a Te ajuta. Vreau să-mi consacru din nou viaţa T¸ie, aici în această dimineaţă. După aducerea acestei acuzaţii, împotriva prietenilor mei slujitori, şi după ce a trebuit să spun aceste lucruri tari; dar Doamne am făcut-o prin inspiraţia Ta. Eu simt că Tu mi-ai spus să o fac. Acuma sînt date jos de pe umerii mei, Doamne. Mă bucur că am dat-o jos. Acuma ei pot face cu ea ce vor Tată. Mă rog ca ei să o accepte.

Mă rog ca Tu să mîntuieşti pe fiecare Doamne. Fie că o să vină o trezire a marii Puteri, în mijlocul Bisericii, chiar înaintea plecării lor. Nu este greu să mă rog pentru asta, pentru că Tu ai promis-o.

Si noi privim după al treilea exod Doamne, care noi ştim că va face lucruri mari în mijlocul nostru.

Sînt al Tău Doamne, mă pun pe Altar atît de consacrat, cît pot şti că sînt. Ia lumea din mine, Doamne. Ia de la mine lucrurile pieritoare, şi dăm lucruri nepieritoare. Cuvîntul lui Dumnezeu. Fie ca să trăiesc acest Cuvînt atît de aproape, pînă cînd Cuvîntul va fi în mine, şi eu în Cuvînt. Îngăduie Doamne. Fie ca niciodată, să mă abat de la El. Fie ca să cuprind această Sabie a Împăratului, cît se poate de bine.

Binecuvîntează-ne împreună. Noi sîntem slujitorii Tăi, căci noi ne-am consacrat pe noi înşine, T¸ie în această dimineaţă, din nou în inimile noastre. Noi sîntem ai Tăi în Numele lui Isus Hristos, pentru slujbă.

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfinţează toată durerea mea,
(Domnul să te binecuvînteze, fr. Neville.)
Vina mea, e roşie ca sîngele,
Dar va fi albă ca zăpada."